

HET STREEPJE

Blijspel in vijf bedrijven

door

LUC KERKHOF

**Auteursbureau ALMO - Antwerpen
1997**

PERSONAGES

(4 dames en 5 heren)

LEON CANNAERTS: 50

ELZA: 45, zijn vrouw

MARYLIN: 25, zijn dochter

JULIEN: 45, zijn buurman

ARLETTE: 35, zijn buurvrouw

PERINO: 30, verloofde van zijn dochter

FRUITHOF: 50, inspecteur van RVA

HOPSA: 40, Japanse duivenopkoper

BO APPELMANS: 30, vertegenwoordigster

DECOR

Het stuk speelt zich af in een klassieke achtertuin van een kleine werkmanswoning. Fond links staat de voorkant van een duivenhok met een deur. Fond rechts kijken we op de achtergevel van de woning, met één deur en één raam. Rechts staat de houten afrastering waarin een poort is voorzien die naar de straat leidt. Tegen de linkerwand merken we enkele lage coniferen. Links staat een levensgrote doos. Ze is beplakt met gekleurde kleefband om het geheel te verstevigen. Het streepje dat later op de grond zal getrokken worden moet het hele decor in twee gelijke delen verdelen! Aan de rechterkant staan een oude houten tafel en enkele stoelen buiten. Tegen de rechtse wand staat en ligt tuingereedschap, o.a. een haagschaar, een hakbijltje, een bezem, een matteklopper en enkele harken. Naast de deur staat een vuilbak. De zomer kondigt zich aan. Het is mooi weer.

TAAL

Bo Appelmans spreekt keurig Nederlands. Hopsa spreekt beleefd maar gebrekkig Nederlands met een Japans accent. De klank lijkt meer uit zijn neus te komen. Perino spreekt gebrekkig Nederlands. De overigen spreken volks en o.a. in de gij-vorm.

EERSTE BEDRIJF

Zaterdagnamiddag

(Er ligt een korte plank en wat gereedschap op de houten tafel, o.a. hamer, nagels en een zaag. We merken dat er een houten plank ontbreekt aan de onderkant van het duivenhok. We horen dat Leon op zijn duivenhok zit, met eetbakjes schudt en tegen zijn duiven praat)

Leon off: Kom! Kom! Kom maar rap hier mijn beestjes! Kijk maar eens wat ik voor u heb! (Leon komt tevoorschijn en is gekleed in een lange grijze stofjas met op zijn hoofd een wielrennerspetje waarvan de klep steeds omhoog staat. Hij haalt een notaboekje uit zijn zak en noteert volgende tekst) 17juli! Een halve kilo gerst! Duiven hebben geen goesting om te eten omdat het schoon weer is punt! Wat moet ik nog doen vandaag? (bladert verder en leest) Plank herstellen! Och ja, dat kan ik vandaag gaan doen! (steekt boekje op zak en kijkt omhoog naar geïmproviseerde duiven die door de lucht scheren) Wie zou er nu in zijn kot gaan eten bij zo'n schoon weer? (neemt houten plank en bekijkt een plaats, onderaan duivenhok, waar de ontbrekende plank moet komen) We zullen dat hier eens rap gaan arrangeren! (hij houdt de plank op zijn plaats. We merken dat ze te kort is. Leon meet de afstand) Voilà! Tien centimeter moet eraf.....! (hij meet de plank af op de tafel en wil er een stuk afzagen, maar hij wordt danig gestoord door het oorverdovend lawaai van een laagvliegende straaljager. Hij dreigt met zaag en hamer en schreeuwt luid) Smeerlappen.....! Ze moesten nog lager vliegen! Dat ik er maar eens aan kon! De onnozelaars...! Om ne werkloze als ik te betalen hebben ze geen geld maar om er nog rap 3.000 liter kerosine door te blazen is er wel geld! Dat begrijp ik niet hé! Waarom is dat nodig? Als de Rus of de Amerikaan ne scheet laat zijn ze de pijp uit! (Leon begint te zagen, maar legt de plank te ver op de tafel. Hij merkt niet dat hij in de tafel zaagt want hij heeft meer interesse voor zijn duiven. Elza en Marylin komen met twee tassen winkelwaar op langs poort. Elza zet tassen neer, puft en toont Leon een brief)

Elza: Zet eens koffie, Marylin!

Marylin: Ja ma. (puft en naar binnen)

Leon: (ad brief) Wat is dat?

Elza: Een brief! Ziet ge dat niet?

Leon: Toch niet voor mij zeker, dat ik moet gaan werken?

Elza: (bekijkt nu pas de afzender) Neen!

Leon: Toch geen antwoord van de fabrikant dat hij mijn uitvinding wil kopen?

Elza: Och, gij met uwe rommel! (bekijkt de grote doos) Wie zou nu zoiets willen?

Leon: (tot bij de doos) Dat is een uitvinding van mij Elza! Dat kan ons rijk maken! Begrijpt ge dat niet?

Elza: Rijk? Poeh.....! Allé, op wat trekt dat nu? 't Is juist een peperkoekenhuizeke!

Leon: (gepikeerd) Voor de laatste keer! Dit is een apparaat waar dat ge uwe kop insteekt en waar dat ge gewassen en geschoren weer uitkomt! Binnen de minuut! Een heel goed apparaat voor luie mensen, voor mensen die 's morgens weinig tijd hebben! En...voor mensen die met hun tijd willen meegaan!

Elza: En marcheert 't?

Leon: Marcheren? Dat moet niet marcheren, dat moet werken!

Elza: En werkt 't?

Leon: Nog niet helemaal naar mijn goesting! Maar dat komt nog! En rapper

als dat ge denkt!

Elza: En waar moeten al die mensen die grote schoenendoos gaan zetten?

Leon: In de garage of in de kelder natuurlijk niet hé! In de badkamer moet dat staan! Waar scheert ne vent zich anders?

Elza: Ik zie de mensen zo'n grote doos al op de lavabo zetten!

Leon: Wacht maar Elza! Met zijn tijd wordt dat kleiner! De eerste radio was ook een kast van twee meter op twee! De fabrikant moet dat inkrimpen!

Elza: (vervolgt) En verkopen!

Leon: Juist! Verkopen ook! Met een procentje voor mij! We gaan rijk worden Elza! Ziet ge dat dan niet?

Elza: (met vinger aan hoofd) Hier gaat gij rijk worden ja! In uwe knikker!

Leon: Gij blijft niet lachen! Daar gaat een tijd komen dat ik gewoon mijn broekzakken zal moeten opendoen en ze zullen het geld met de schup naar binnen schieten! Maar ze moeten eerst antwoorden op mijn brief!

Elza: Dat is ook al drie maanden geleden dat ge die verstuurd hebt!
(Marylin komt buiten)

Leon: Ik moet enkel nog de dosering van de scheerzeep regelen en dan is mijn machine klaar! Van wie is die brief nu eigenlijk?

Elza: (leest) Sinjorita Marylin Cannaerts.....! Espana!

Leon: Zeg die kan slecht schrijven...!

Marylin: Dat is voor mij!

Leon: Hoe voor u? Wat hebt gij in Spanja te zoeken?

Marylin: (graait brief uit handen van Elza) De zon.....! (houdt brief tegen borst, kust hem en gaat binnen)

Leon: (roept haar na) De zon is hier ook! En die is vele gezonder dan ginder!
(ad achterdeur tot Elza) Van wie is dat?

Elza: Van een correspondent of zoiets zeker! Leon, hebt gij gestofzuigd?

Leon: Neen!

Elza: Patatten geschild?

Leon: Neen!

Elza: Afgewassen? Bedden opgemaakt?

Leon: Neen! Maar ik heb wel drie worsten uit den diepvries gehaald, voor deze middag! Ik ben een stempelaar! Vergeet dat niet!

Elza: (boos) Wat doet gij hier wel feitelijk?

Leon: Euh....!

Elza: (onderbreekt) Met uw duiven spelen en aan die sardienendoos prutsen!
Dat zie ik ook wel!

Leon: En daarbij, ik mag niet werken van de RVA! Ik ben werkloos! En een werkloze die handenarbeid verricht trekken ze zijne werklozensteun in!

Elza: Goed! Dan gaat ge naar de fabriek werken!

Leon: Elza, ge weet toch ook wel dat mijn maag daar niet tegen kan!

Elza: Mijne portemonnee anders wel...!

Leon: We komen toch rond met ons geld hé!

Elza: Gij wel, maar ikke niet!

Leon: Gij niet? Dat zoudt ge anders niet zeggen! (toont volle tassen met winkelwaar) Ge hebt precies den hele Nopri leeggekocht!

Elza: Dat hebben wij allemaal nodig om in leven te blijven!

Leon: (wil Elza omhelzen en dan lief) Ik dacht dat wij leefden van de liefde....?

Elza: Ga weg zot....! Ge ziet uw duiven liever dan mij! En wat zijt ge daar aan 't doen op mijn goei tafel?

Leon: Een plankje aan het doorzagen!

Elza: Zaag maar niet in mijn tafelkleed of daar zal een grote vlieg aan de

lamp zitten! Trouwens wat gaat ge zeggen als die inspecteur van de RVA hier aankomt? Ge zijt aan 't werken!

Leon: Een plankske doorzagen, dat is niet werken!

Elza: Nee, wat dan?

Leon: Dat is knutselen! Dat is mijn hobby!

Elza: Ge hebt het gehoord hé, pas op voor mijn tafelkleed!

Leon: Ja ja, daar pas ik altijd voor op! (Elza af en Leon vloekt naar de deur) Ik had beter twintig jaar geleden opgepast dan moest ik nu niet naar uw gezever luisteren!

Elza: (keert plots weer en heeft de laatste woorden gehoord) Wat zei meneer daar....?

Leon: Ikke? Niks! Dat was tegen mijn duiven! (Elza weer af en Leon plooit tafelkleed met veel allure op en zaagt verder. Als het stuk van de plank is merkt hij dat hij de hoek van de tafel heeft afgezaagd. Hij schrikt geweldig en houdt er onmiddellijk zijn handen voor) Miljaar....! Wat is dat nu.....? Heb ik dat gedaan....? (Leon bestudeert de schade. Plots komt Elza op. Leon bestopt het met zijn handen)

Elza: Ik kom maar zeggen dat we deze middag geen vlees eten!

Leon: En waarom niet?

Elza: De worsten zijn weg!

Leon: Hoe? Ik heb ze op een bord gelegd in de keuken!

Elza: Het bord is leeg!

Leon (boos) Dat heeft uwe smerige kater weer gelapt! (vergeet even de tafel)

Elza: Och, gij steekt het altijd maar op mijne kater! Uw duiven zijn vele erger! Ge moet dat hier maar eens bezien! Dat kakt overal op mijn bloemen, op mijn vloer, op mijne tuinkabouter en op mijn vensterbank! Dat kijkt naar niks!

Leon: Ge wilt met toch niet vertellen dat mijn duiven met die worsten schuppes zijn?

Elza: En dat zou nog niet kunnen zeker.....!

Leon: Elza, ziet ge nu al een duif vliegen met ne kilo worsten in hare bek..?

Elza: In ieder geval, de worsten zijn weg! Het zal deze middag een droge patat worden! Schrijf dat maar in uw boekske....!

Leon: Wat heeft mijn boekske daar me te maken?

Elza: Daar schrijft ge toch alles in op!

Leon: In mijn boekske komt uwe kater niet in! Alleen den dag dat ik hem zijne kop ingeslagen heb!

Elza: Dat moet ge eens riskeren se manneke...! Maar één voor één gaan uw geverfde mussen mijne kastrol in hé! Dat geef ik u op een briefke!

Leon: Moeten mijn duiven nu boeten omdat uwe kater die worsten gepikt heeft?

Elza: Dan moet gij uw duiven manieren leren!

Leon: Ik zal onder elke duif een zakske hangen dan kunnen ze daar hun commissie in doen! Trouwens mijn duiven zijn kampioenen en dat kunt gij van uwe kater niet zeggen! Wat doet uwe kater? Worsten pikken, paren met de katten hier uit de buurt en mijn duiven de schrik op het lijf jagen! Zorg dat hij niet in mijn geburen komt hé of hij krijgt mijne 45 in zijne koffer vanachter!

Elza: (windt zich erg op en krijgt er geen heel woord meer uit) Watte.....? (ze merkt nu dat de hoek van de tafel is gezaagd) Oh....! 't Is niet waar! Mijn beste tafel....! Oh.....!

Leon: Dat stuk was er al af!

Elza: Dat was er nog niet af, stommeling dat ge daar staat....!

Leon: (zeer voorzichtig) Maar voor het tafellaken heb ik goed opgepast! Er zit zelfs nog geen vals plooike in!

Elza: Ga weg, onnozelaar! Dat doet heel den dag geen botten dan zich wat amuseren met zijn duiven en dan zaagt hij nog een stuk van mijn goei tafel! Waar heb ik zo'n man toch aan verdiend?

Leon: Ik kan het allemaal uitleggen, Elza! Dat plankske....

Elza: (onderbreekt) Gij moet mij niks uitleggen! Alleen hoe dat ik zo stom kon zijn om metu te trouwen!

Leon: Dan moet ge maar eens in de spiegel kijken!

Elza: Maak dat ge vanonder mijn ogen zijt en trap het af...! Niks kunnen die venten! Helemaal niks, dan voor de voeten lopen en lanterfantent!

Leon: (kijkt gedurende naar omhoog) Elza gaat nu eens binnen!

Elza: Waarom?

Leon: Omdat mijn duiven niet durven landen!

Elza: Ik zal binnen blijven! Voorgoed.....! (boos naar binnen)

Leon: (zeer verwonderd) Maar allé nu...! Daar ben ik al meer dan twintigjaar mee getrouwd! Ne gendarm heeft er niks aan! (houdt plank op zijn plaats aan de onderkant van duivenhok. Hij merkt dat de plank nog korter is geworden) Nog te kort....! Hoe kan dat....? Ik geloof dat mijne meter niet meer juist is! (plots hoort hij het gemiauw van een kat dat van achter de houten afrastering komt. Hij sluipt naar de poort, kijkt achter de afrastering en merkt daar de kat. Dan genietend) Ze heeft haar laatste worst naar binnen gespeeld! (Leon stormt nu achter de afrastering. We horen een felle pijnkreet van de kat. Elza komt naar buiten gelopen. Leon komt nietsvermoedend terug en dan blij tot zichzelf terwijl Elza ongemerkt achter hem staat) Die heb ik eens goed zijne portemonnee gelucht....! Hij zal nu wel wisselgeld hebben.....! (merkt nu een boze Elza en neemt snel gereedschap bij de hand)

Elza: Wat was dat?

Leon: Watte...? Waar....?

Elza: En doe niet onnozel want ik heb het gehoord!

Leon: Gehoord..? Ik heb niks gehoord!

Elza: (dreigend met zaag bij de keel van Leon, die naar achter over de tafel hangt) Wat hebt gij met mijne kater gedaan?

Leon: Ik denk dat uwe kater tegen de muur gelopen is want hij schreeuwde!

Elza: Mijne kater loopt niet uit zijn eigen tegen de muur! Maar wel als iemand hem een trek geeft!

Leon: Zeg pas op hé! Ge gaat er mijne kop toch niet afzagen?

Elza: Ik zou niet durven zeker!!

Leon: Ge zoudt hem nog niet eens missen!

Elza: Ik vraag het voor de laatste keer! Wat hebt ge met mijne kater gedaan?

Leon: Ikke? Nikske...!

Elza: Neen....? Het kattenhaar hangt nog aan uwe schoen! Of is dat van hem te strelen misschien? (woedend) Ik heb zo'n goesting om uwe kop eraf te zagen hé! Stukske onbenul dat ge daar staat!

Leon: (bang) Ge weet toch dat dat niet meer geneest, als mijne kop eraf is!

Elza: Dat stuk van mijn tafel geneest ook niet meer! (licht de zaag omhoog om zijn hoofd eraf te hakken. Leon houdt handen voor zijn ogen en begint te bidden) Welk is uwe laatste wens?

Leon: Dat ik mag sterven tussen mijn duifkes! (bidt) Onze Vader die in de hemel zijt....(Leon merkt niet dat Elza naar binnen gaat. Leon opent vingers, kijkt argwanend rond en merkt dan dat Elza verdwenen is) Nu dacht ik echt dat ik er mijne kaas ging bij inschieten! Verdomme, soms denkt ze dat de God de Vader in eigen persoon is! De kletskaus....! (Leon maakt zich boos en dreigt naar de achterdeur) Kom dat hier eens zeggen se...! Dan zal ik u eens....! (dreigt met vuisten, maar als Elza weer tevoorschijn komt, vlucht Leon achter de tafel en bekijkt zijn duiven in de

lucht. Elza weer naar binnen. Leon maakt tafel leeg en draagt gereedschap tot bij de doos, neemt boekje en noteert) De kater zal geen worsten meer stelen. Is op drie poten verder gelopen! Staart leek 10 centimeter korter geworden! (steekt boekje op zak, haalt eetbakje uit duivenhok en probeert duiven te lokken door met het bakje te schudden) Kom....! Kom.....! Kom maar mannekes! Kom maar naar Leonneke! (oorverdovend lawaai van straaljagers) Ik had het niet tegen jullie...! De smeerlappen zijn daar weer! (Leon haalt jachtgeweer uit duivenhok en schiet naar straaljager) Het zal ze leren...! Mijn duiven de schrik aanjagen! Ze moesten allemaal naar beneden donderen!

Elza: (op met kookpan) Zijt ge nu helemaal zot geworden of hoe zit dat hier?

Leon: Waarom?

Elza: Wat staat jij daar met dat geweer naar die straaljagers te schieten? Gij hebt de rijkswacht graag op uw kot zeker?

Leon: Dat ze dan ergens anders gaan vliegen, maar hier niet! Al mijn duiven geraken hun richting kwijt!

Elza: (steekt kookpan in de hoogte) Ze zullen hun richting in mijne kastrol wel vinden! Ik maak er soep van!

Leon: Dan maak ik van uwe kater stoofvlees!

Elza: (stapt dreigend met kookpan in aanslag naar Leon) Wat ging jij doen met mijne kater?

Leon: (trekt zich terug) Wel euh.....! Ik ga er een drinkbakske voor maken!

Elza: Klungel, dat ge daar staat!

Leon: En hoe zit het met mijn Belgische vlag? Is die al uitgewassen?

Elza: Tegen wanneer?

Leon: 't Is Nationale feestdag! Ik moet die uit de venster hangen! (neemt gereedschap in de hand)

Elza: Dat is nog veel te vroeg! Daar heb ik nog vier dagen tijd voor!

(nu komt inspecteur Fruithof op langs poort. Leon heeft hem gemerkt, maar Elza niet. Leon schrikt en geeft gereedschap aan Elza, maar zij geeft het onmiddellijk terug, enkele keren herhalen in sneller tempo. Uiteindelijk heeft Leon toch nog zijn hamer vast. Hij maakt mimische bewegingen naar Elza om haar duidelijk te maken dat er een belangrijk persoon achter haar staat)

Fruithof: Goeiendag beiden! Inspecteur Fruithof van den RVA! Is Leon Cannaerts hier?

Leon: (in fikse houding en salueert) Present...!

Fruithof: Gij weet toch dat ge niet moogt werken?

Leon: Dat weet ik zeker, inspecteur! Ik ben toch ook niet aan 't werken!

Fruithof: Mag ik u dan vragen waarom ge die hamer in uw handen hebt?

Leon: (twijfelt en verzint maar wat) Euh.....! Euh.....! Dat is om naar de vliegen en om naar de muggen te slaan! Sinds een paar dagen zitten we geplaagd met een zwerm! Kijk! Daar zit er weer één op tafel! (slaat met hamer op de tafel) Gedaan met vliegen...! Hier zit er nog één! (slaat opnieuw) Die vlieg is potdoof!

Fruithof: Potdoof? Hoe weet jij dat?

Leon: Kijk maar! (richt zich tot de vlieg op tafel) Vlieg vlieg...! (tot Fruithof) Ze gaat niet vliegen!

Fruithof: Leon Cannaerts, ik kom u waarschuwen! Als ik de volgende keer nog materiaal in uw handen merk, dan hangt ge er binnen!

Elza: Maar inspecteur, hij mag mij toch wat helpen bij het huishouden zeker? Bijvoorbeeld, patatten schillen, afwassen of de bedden opmaken!

Fruithof: Hij mag niks doen, madame! Niks is niks...!

Leon: (bevestigt nogmaals) Niks!

Elza: (boos tot Leon) Dat hoor ik ook wel! Of denkt ge misschien dat ik zo

doof ben als die vlieg!

Leon: (tot Fruithof) Niks is niet veel hé? Daar kunt ge u nog niet aan vasthouden!

Elza: Waar moeten wij dan van leven, inspecteur?

Fruithof: Dat interesseert me niet, madame!

Elza: Nee, maar mij wel!

Fruithof: Dan moet ge uwe vent naar de fabriek sturen, zoals iedereen!

Wij betalen werklozensteun aan mensen omdat ze geen werk kunnen vinden!

Trouwens, heeft uw man al eens ene keer uitgekeken naar werk? (Leon schudt hoofd ontkennend)

Elza: Euh ja....! (Leon schudt hoofd bevestigend)

Fruithof: Ik kom u maar waarschuwen! Ene keer op de vingers getikt en ge kunt fluiten naar uwe werklozensteun! Okee?

Leon: Okee! (Leon krijgt tik tegen schouder van Elza. Fruithof weg. Elza blijft verbaasd staan kijken naar de poort)

Elza: Als mijn moeder zaliger dat moest weten, die draaide zich om in haar graf! (wendt zich boos tot Leon) En gij hé..., gij hé....! Gij gaat nog iets meemaken, se manneke....!

Leon: Ikke....?

Elza: Ja gij!

Leon: Waarom? Ik heb toch niks gedaan?

Elza: Daarom juist! Omdat ge niks doet! Vanaf vandaag gaat gij al het huishoudelijk werk doen! Alles! Begrepen?

Leon: Maar dat mag ik niet van inspecteur Fruithof!

Elza: Die Fruithof kan voor mijn part in de perenboom kruipen!

Leon: Dat gaat hij niet graag doen denk ik!

Elza: En als gij niet oppast, dan zet ik eru bij in....!

Leon: En als hij mij trappeert?

Elza: Normaal kan hij u niet trapperen, want die Fruithof moet aan de voordeur bellen! Die mag zo maar niet bij de mensen langs achter komen om controle te doen!

Leon: Goed! Dan maak ik de poort vast! (sluit poort)

Elza: Ge kunt beginnen met te stofzuigen!

Leon: Elza, ik moet mijn duiven nog inkeven tegen deze avond!

Elza: Er wordt hier niets ingekeefd, maar daar wordt gestofzuigd! (we horen zwaar gebonk op de poort)

Leon: Daar is hij al terug...! (geeft hamer snel aan Elza)

Elza: Wat moet ik hiermee doen?

Leon: Ge kunt er moeilijk mee tussen uw tanden keuteren hé!

Elza: Doe gij maar open!

Leon: (tot bij de poort) Hallo.....!

Arlette off: Hallo.....!

Leon: Wie is 't?

Julien: Wij! Julien en Arlette!\$

(Leon opent en Julien en Arlette komen op)

Arlette: (ad poort tot Elza) Wat is er? Ge zit met veel geld in huis zeker?

Elza: Was 't maar waar!

Julien: Zeg die vent die hier juist vertrok, had er nogal een gezicht opstaan...!

Leon: Inspecteur van den RVA! Mijnheer Boomgaard!

Elza: (verbetert) Fruithof!

Leon: Hij kwam controle doen of dat ik aan 't werken was!

Julien: En waart ge aan 't werk?

Elza: Wat denkt ge?

Arlette: Nee dus!

Leon: Juist niet hé!

(Julien peutert in zijn neus en krijgt een tik van Arlette)

Elza: Zet u maar efkes, Arlette! (roept naar de achterdeur) Marylin...?

Marylin off: Ja ma!

Elza: Breng eens een kopke koffie naar buiten!

Marylin off: Ja ma ik kom direct!

Elza: Dat "direct" dat ken ik! Dat kan soms drie weken duren!

Marylin: (komt in deurgat staan) Ik mag toch die brief wel eens rustig lezen hé?

Elza: Hebt ge die nog niet gelezen? Op die tijd heb ik hem 26 keer overgeschreven!

Marylin: Zèg...! (af. Julien peutert weer in zijn neus en krijgt weer een tik van Arlette)

Arlette: (tot Julien) Hebt ge 't nu bij gevonden ja? Ge gaat nog eens in uw ogen steken!

Leon: Kom Julien, we gaan naar mijn kampioenen kijken! (samen naar duivenhok)

Arlette: De Leon houdt het goed vol aan het stempellokaal? Hij ziet er niet slecht uit!

Elza: Waarvan zou hij er slecht uitzien? Hij doet van heel den dag geen botten!

Arlette: Is dat echt?

Elza: Maar manneke, daar zie ik mee af! Ik had nog liever tien kinderen grootgebracht dan ne vent zoals Leon!

Arlette: Maar Elza wat dat ge nu zegt!

Elza: 't Is nog vele erger dan ne steen aan mijn been! Hij begint nu ook al naar mijne kater te stampen! Een kat is toch een vrij beest! Of niet soms?

Arlette: Dan zal ik over mijne Julien maar zwijgen zeker! Hebt ge die nu bezig gezien? We zijn hier nog geen twee minuten en hij zit al in zijn neus te peuteren!

Elza: Is hij dat nog steeds niet afgeleerd?

Arlette: Maar nee! Het is nog vele erger geworden tegen de laatste keer! Ge kunt er nergens mee komen! 't Is al zo erg dat de mensen achter mijne rug beginnen te praten! (begint te wenen en Elza troost haar) Ja maar, dat is plezant zalle....!

Elza: De mijne wilt nergens met mij naartoe! Ik moet altijd alleen gaan! Hij staat op met zijn duiven en hij gaat slapen met zijn duiven!

Arlette: Ja maar den uwe doet dan nog iets! Die van mij komt thuis en legt zich in de zetel! Ons tuintje is juist een wildernis! Toen die kleine van mijn zuster kwam paaseieren rapen hebben we nog eieren gevonden van verleden jaar! Geef me er dan maar ene die af en toe eens werkt!

Elza: Wat zegt ge? Werken....? Noemt gij dat werken wat Leon doet? En wat is dit dan? (toont beschadigde hoek van de tafel) Is dat werken? Vernielen ja! Mijn beste tafel uit de living, die we met 't schoon weer buiten zetten! Zaagt die snul daar toch geen stuk af zeker! Wat moet ik nu gaan doen?

Arlette: Maar dat pakke bij mij niet! Die kon hij betalen!

Elza: Van watte? Hij heeft niks!

Arlette: En de winst van zijn duiven dan?

Elza: (minder luid) Ik weet niet hoeveel hij heeft! Hij verstopt zijn geld in zijn duivenkot, maar daar mag ik niet binnenkomen! Voor de rest schrijft hij alles op in zijn boekske!

Arlette: Gevaarlijke mannen, die alles opschrijven in een boekske..!

Elza: Nog een half jaar geef ik hem en dan is hij helemaal tureluut!

Arlette: Jaag hem buiten! Hij gaat u en Marylin nog zot maken!

Elza: Daar heb ik al zo dikwijls aan gedacht, Arlette! Maar wat wordt het dan?

Arlette: Niks van aantrekken, Elza! Doorbijten! Ik heb mijne Julien nog veertien dagen gegeven! Als hij dan nog in zijn neus peutert dan kan hij het gaan uitleggen bij de notaris, want dan vraag ik de scheiding aan! Nu heeft hij zelfs nog een tik bijgekregen! Hij wil gaan vliegen!

Elza: Hoe vliegen? Met de vlieger?

Arlette: Maar nee....! Zo...! (fladdert met haar armen) Gelijk een echte vogel! 't Is de eerste keer niet dat ik hem trappeer als hij op de bedsponde staat te zwieren met zijn armen om naar de kleerkast te vliegen!

Elza: Is dat echt?

Arlette: Ik zou er dringend mee naar de psychiater moeten gaan! Maar naar 't schijnt is 't moeilijk te genezen en gaat het mij veel geld kosten! Dus....(maak beweging met handen dat hij weldra kan vertrekken).....voor dat ik aan mijn pensioen ben! Verstaat ge! Hela! Niet met mij hé! Mijn moeder heeft het ook al gezegd, dat ik ze moet openhouden! (trekt oog open)

Elza: Wat staat ons nog te wachten Arlette! Dat zal toch de midlife crisis niet zijn zeker?

Arlette: Dat duurt toch geen vijftien jaar hé! (Marylin brengt de koffie naar buiten) Dat is nogal wat anders hier! Kijk ne keer wat voor een flinke meid ons Marylinneke is!

Marylin: Flink, flink! Ik ben 22 jaar en ik mag nog niet eens mijne vrijer laten binnenkomen!

Elza: Marylin, ge hebt gehoord wat ik gezegd heb hé! Hier komt gene Spanjaard binnen!

Marylin: Maar ma, ne mens is toch ne mens! Is die jongen nu groen, geel of paars! Als ik hem graag zie blijft dat toch hetzelfde!

Elza: Een lastpost is meer dan genoeg!

Marylin: 't Is een hele andere van karakter dan onze pa!

Elza: Neen is neen!

Marylin: Als ge nog graag koffie hebt dan kunt ge hem zelf gaan pakken in de keuken! (naar binnen)

Arlette: Meent ze dat van die jongen?

Elza: Maar ja! Hij stuurt al brieven van Spanje naar hier!

Arlette: Als hij in Spanje woont dan kan hij moeilijk zijn brieven vanuit Oostenrijk versturen hé!

Elza: Ik wil maar zeggen hoe ver dat het al gevorderd is!

Arlette: Dat gaat ge toch niet kunnen tegenhouden Elza!

Elza: Dat weet ik ook! Maar ik zal ze niet aanmoedigen om te trouwen met een Spanjaard! Trouwens wat moet ik daar tegen zeggen als die hier aankomt?

Arlette: Si en no en Siesta en olé!

Elza: Ik hoor het al! Gij kent het beter dan ik!

Arlette: Als ik opnieuw moest beginnen, ik trouwde toch ook niet meer met een gewone bediende! (gebaar van geld) Dat is 't enige wat telt! Maar daar denkt ge niet aan als ge jong zijt!

Elza: Zeg Arlette, kom eens efkes mee kijken naar binnen! Ik heb een nieuw peedestalleke gekocht! (beiden naar binnen. Leon en Julien komen uit duivenhok)

Leon: Wat vindt ge daar nu van Julien, als ge dat ziet? Is dat niet schoon? Die spieren, die blinkende veren! De kracht die in dat beestje zit! Dat is nu mijne Perino! De beste duif van uren in den omtrek!

Julien: Schoon! Heel schoon! Als ik van Arlette mocht dan had ik ook al lang

een duivenkot staan, maar ge kent ze hé!

Leon: Een duif dat is 't schoonste beestje dat er is! Als ge dat door de lucht ziet scheren en met een soepele beweging zijn kot ziet binnenvliegen, wel dat doet me iets! Veel méér als dat gezaag van die generaal daarbinnen!

Julien: Ge hebt goei duiven hé Leon?

Leon: Als ge dat maar weet! Mijne Perino is een kampioen! Daar gaan weinig zondagen voorbij dat hij gene prijs vliegt! Die wil ik voor geen geld kwijt!

Julien: Naar 't schijnt zijn de Japanners al de goei Belgische duiven aan 't opkopen!

Leon: Een duivenmelker die zijn beste duif verkoopt, dat is gene duivenmelker, maar ne marchant! Die moet in de commerce gaan, maar niet met duiven spelen! Duivenmelken moet ge doen met gevoel! (Leon maakt golvende bewegingen met zijn hand, hij beweegt zich samen met Julien door de knieën en volgt de beweging met zijn hele lichaam) Met eenvoud, stijl en met gevoel voor schoonheid! Ik bedoel dat ge die foeling moet hebben!

Julien: (verbetert) Feeling!

Leon: Ja foeling!

Julien: Wat ik niet snap, hé Leon, waar haalt uwe Perino de kracht om tegen 160 kilometer per uur door de lucht te scheren? Wat heb ik niet dat uwe Perino wel heeft?

Leon: Ten eerste, uwen bek is niet scherp genoeg! Ten tweede, uw oren zijn te groot! En ten derde, uw neusgaten staan te ver open! Ge vangt daar te veel wind mee op! En ten vierde, de vleugels hé Julien!

Julien: Maar als ik nu een doek aan mijn twee armen bind dan moet ik toch ook kunnen vliegen!

Leon: Dat versta ik ook niet! Ge zoudt zeggen dat zoiets toch moet gaan!

Julien: (voor zich uitstarend) Ikke, de Julien, ne gewone bediende, ik zal kunnen vliegen voor dat ik deze wereld verlaten heb!

Leon: Dat hebben er al veel geprobeerd Julien!

Julien: Dat is dat ze niet weten hoe ze het moeten doen! Ge moet dat hier in uw bovenkamer laten werken! Ik zou mijn leven willen geven om eens één dag te ruilen met uwe Perino!

Leon: Dat gaat niet!

Julien: En waarom niet?

Leon: Uw Arlette past niet bij mijne Perino! Ze is te lelijk!

Julien: Ssst...! Zie dat ze 't hoort! Ik heb haar dat ook eens gezegd en toen heb ik acht dagen in 't waskot moeten slapen en zonder eten!

Leon: Mijne Perino dat is een wonderduif Julien! Maar natuurlijk ligt er ook veel aan op welke manier ge die beestjes verzorgt!

Julien: En hoe zit het met uw uitvinding Leon?

Leon: Daar staat ze! Het staat nog niet op punt, maar veel scheelt het niet! (Julien bestudeert de buitenkant van de doos. Elza en Arlette komen buiten en zetten zich weer aan tafel)

Arlette: (bekijkt de beschadigde tafel) Toch spijtig dat zoiets moet gebeuren met uw beste tafel!

Elza: (ad Leon) Daar se.....! Die met dat klakske daar! Den eikel!

Leon: Niet te veel achter mijn gat praten hé!

Arlette: Ge hebt sjans dat ge de mijne niet zijt Leon Cannaerts, of ge kon vertrekken met uwen bazaar! (Leon maakt met één hand duidelijk dat de vrouwen beter hun mond kunnen houden. De vrouwen praten stil verder tegen elkaar en bekijken enkele modeblaadjes)

Julien: (monstert de doos) Dat ziet er goed uit, zou ik zeggen! Ge zijt toch ne

bekwame kerel he Leon!

Leon: (met enige fierheid) Dat hebben er al meer gezegd!

Elza: Een heel bekwame kerel, maar hij laat het niet zien! Alleen aan de tafel hier! Voor de rest is 't een lui varken dat zich te schoon vindt om mij te helpen!

Julien: (loert door het gat in de doos) En van binnen Leon? Mag ik er eens in kijken?

Leon: Ge doet maar! (Julien steekt hoofd en beide armen door het gat van de doos) Ziet ge die rode knop staan?

Julien: Ja.

Leon: Daar moet ge op duwen om hem in gang te zetten! (blijkbaar heeft Julien erop geduwd want het ding begint te pruttelen) Godverdomme, wat heeft hij nu gedaan? Julien, ge moet daar nu niet op duwen! Zet hem af....! Vooruit! Seffens heel mijn machine naar de knoppen! (nu komt Julien tevoorschijn. Zijn hoofd zit onder de scheerzeep)

Julien: Het staat nog niet goed afgesteld Leon!

Arlette: (neemt Julien onder de arm) Dat was weeral te denken! Als ze er ene mee foppen dan is 't de mijne!

Julien: Daar zit zeep in mijne neus!

Arlette: Dat is nog altijd beter dan uwe vinger!

Julien: Maar de Leon.....

Arlette: (onderbreekt) De Leon! De Leon is zo zot als gij! Kom we zijn weg! (tot Elza) Ge ziet het hé! Ge kunt er nergens mee komen! (Arlette en Julien af. Leon haalt boekje boven en noteert volgende tekst)

Leon: Zeventiende test mislukt! Scheerzeep op de verkeerde plaats punt!

Elza: Ge kunt er misschien ook inschrijven dat ge ze alle vijf niet meer hebt!

Leon: Dat staat er al in! Maar ik heb er bijgeschreven dat ik die laatste wel bij zal komen halen want gij hebt er 26 teveel!

Elza: (dreigt met kopje te gooien) Ik zal seffens hé!

Leon: Ge moogt, maar niet tegen mijn doos hé! (ad doos met enig plezier in zijn stem tot Elza die de kopjes opruimt) Ook geen goesting om eens te testen?

Elza: Ik zal er u seffens eens insteken! Stom rund, dat ge daar staat!

Leon: Dat hebben ze tegen Lowie van Kromme Gedonne ook gezegd en hij vond het arbitersfluitje uit....!

DOEK

TWEEDE BEDRIJF

Zondagnamiddag

(Elza zet bloemen in een vaas op de tafel. Ze kijkt nerveus op haar horloge en windt zich op)

Elza: Allé waar blijft dat varken van ons weeral? Hij weet dat we om twaalf uur eten! Hij zal weer prijs gespeeld hebben met zijn duiven! (Elza sluipt naar de grote doos en vindt op de doos het boekje van Leon. Ze kijkt argwanend rond en begint er dan in te lezen. Plots komt Marylin buiten)

Marylin: Ma...? (Elza schrikt geweldig) Wat moet ik met dat eten van onze pa doen?

Elza: Gij hebt graag dat ik het aan mijn hart krijg zeker?

Marylin: Wat moet ik met zijn middageteten doen?

Elza: (streng) Ruim de tafel maar op! Hij weet dat we om twaalf uur eten! Niet op tijd thuis, geen eten! Zo zit dat!

Marylin: Zeg wat zijt gij daar aan het doen?

Elza: Ik ben in zijne trouwboek aan het lezen!

Marylin: (komt dichterbij) Maar dat is onze pa zijn boekske!

Elza: En dan....? Ik woon hier toch? Of niet soms?

Marylin: Ge weet dat hij niet graag heeft dat iemand van ons daar in leest!

Elza: Dan moet hij het maar beter wegsteken, zodat we het niet kunnen vinden! (stil met genietend lachje) Ge moet eens luisteren wat erin staat!

Marylin: Ma, dat gaat hij niet graag hebben hé!

Elza: Dat interesseert me niet! Hij weet ook dat ik niet graag heb dat hij te laat thuiskomt voor het middageteten! (leest luidop) Eerste prijs, 1.500 frank. (bladert verder) Eerste prijs plus derde prijs, 2.200 frank! Ge zoudt zeggen dat hij goed aan zijne kost komt! (leest verder) Arlette is hier geweest. Ze droeg een minirok. Ze heeft schone benen, maar kromme! En haar borstkas lijkt wel een schuifaf....! Ontdekking van uitvinding! Gewast en geplast voor men uit bed kruipt! Dit zal mij 'rich' maken! Wat is dat?

Marylin: 'Rich' is rijk in het Engels!

Elza: (bladert verder) De kater zal eerstdaags voorgoed verdwijnen! Test met 605....! (angstig tot Marylin) De duivel zit in hem! Hij wil mijne kater gaan vergeven! (leest verder) Hoek van de tafel afgezaagd! Zaag te scherp! (bladert verder) Algemeen saldo 12.500 frank (slaat boekje dicht) Voilà! Nu weet ik hoeveel hij bezit! (legt boekje weer op zijn plaats)

Marylin: Dat vind ik niet schoon van u ma!

Elza: En ik vind zoveel niet schoon aan uwe pa! Nu hoort ge zelf dat hij niet deugt! Hij wil onze kater gaan vermoorden met 605! Ocharme dat beestje!

Marylin: Hij kan in zijn boekske schrijven wat hij wil! Daarom doet hij het nog niet!

Elza: Wil ik u eens wat zeggen? We moeten met hem naar den dokter gaan! Er hapert iets aan de rollementen in zijn bovenkamer!

Marylin: Dat is zijn vrijheid! Laat hem doen!

Elza: Marylin, ik woon daarmee samen! Ik laat hem niet doen! (tikt op haar horloge)Kijk hier...! Half twee en nog gene Leon te zien! Maar als hij gedronken heeft dan zal het potverdekke zijne beste dag niet worden! En dat is elke keer als die Julien daarbij is!

Marylin: Wat maakt dat nu toch? Die paar pinten elke zondag in het

duivenlokaal!

Elza: We zullen eens zien of gij zo blijft denken als ge getrouwd zijt!
Trouwens, wat stond er nog in die brief uit Spanje?

Marylin: Dat hij me komt opzoeken!

Elza: Hier?

Marylin: Ah ja! Waar anders?

Elza: En dat gaat zo maar allemaal?

Marylin: Ma, ik ben oud genoeg om te weten wat ik zelf wil! Het is een lieve jongen! Hij is charmant en hij ziet me heel graag!

Elza: En wat moet ik er tegen zeggen? Ik versta hem niet eens!

Marylin: Hij spreekt redelijk Nederlands. Met een beetje goeie wil komt dat in de saccoche!

Arlette: (komt boos en nerveus op) Awel? Waar zitten die venten?

Elza: Dat moet ge nog vragen!

Arlette: Maar nu is mijne Julien te ver gegaan hé! Hij weet dat we bij mijn moeder moesten gaan eten om twaalf uur! Dat mens heeft al twee keren gebeld om te vragen waar wij blijven! Nu is hij echt te ver gegaan!

Elza: 't Zijn twee dezelfde! Ze deugen van geen kanten!

Arlette: Nog erger dan kinderen!

Elza: We hebben nog één troost! Twee halve garen maken samen één hele!

Marylin: Ma, ik ruim de tafel af hé!

Elza: Doe maar manneke! En geef het eten van onze pa maar aan onze kater! Hij kan er maar goed mee zijn! (Marylin naar binnen)

Arlette: Maar allé nu, waar hebben die twee toch hun verstand zitten?

Elza: Verstand, dat hebben die toch niet zeker!

Arlette: En wat moet ik aan mijn moeder gaan vertellen?

Elza: Ik zal me eens gaan voorbereiden op zijn thuiskomst! (neemt bijl en dreigt ermee naar Arlette) En dat hij zijne mond niet durft opentrekken hé! (Arlette deinst achteruit) Of ik hak zijn handen af, en dan zijn benen en dan zijne stomme kop....!

Arlette: Hak maar niet langs hier! Elza, gij hebt het precies ook al een beetje. Ge gaat voor die paljassen toch niet in den bak zitten zeker?

Elza: Ik kan het niet langer blijven verdragen Arlette!

Arlette: Wat moet ik dan zeggen? Die van mij loopt uwe Leon achterna alsof er chocola aan zijn gat hangt! Maar ik hak de knoop door! Vandaag nog! Daar mag hij gerust in zijn! Ik moet gene vent meer hebben!

Elza: Kopje koffie Arlette?

Arlette: Nee, ik zou hem niet naar binnen krijgen van colère! Als mijne Julien hier nog moest passeren, zeg hem dan dat hem nog iets te wachten staat waar dat hij niet goed van zal zijn! (af langs poort)

Elza: Amaai, die gaat ook iets meemaken als hij arriveert!

Marylin: (op) Ma, er is weer geen warm water voor den afwas!

Elza: Nu dat nog! (Elza naar binnen. Leon en Julien komen lichtjes aangeschoten op langs poort met wedstrijdconstateur en een kattenklem)

Leon: Kom maar efkes mee naar binnen Julien! Ik trakteer u op een taske koffie!

Julien: 't Is al laat Leon! Ons Arlette zal weeral vuur spuwen!

Leon: Dan zal ik maar zwijgen van ons Elza! (toont kattenklem) Hier ga ik die kater mee vangen! Nog drie dagen geef ik hem en dan hang ik zijne pels aan de kapstok! (legt kattenklem op tafel en gaat tot bij de doos) Hier staat mijn machine se Julien! Dat gaat verandering brengen in mijn leven! Dat gaat mij rijk maken!

Julien: Daar ben IK vet mee!

Leon: Julien, ge kent me toch! Ik rijk, mijn vrienden ook rijk hé! (slaat op rug van Julien die bijna voorover struikelt) Dat wordt ONZE uitvinding! Verstaat ge dat? De onze.....!!

Julien: Hoe heet die uitvinding feitelijk, Leon? Ge kunt dat toch niet gewoon 'machine' noemen!

Leon: Ik weet het niet! Ik had al gedacht aan Woopy Woopy of Curly Wurly!

Julien: Curly Wurly is dat geen merk van de chocola?

Leon: Dat ding zal heten zoals wij het noemen! En nu ga ik eten want ik heb razende honger! (merkt boekje op de doos) Wat doet mijn boekje hier? Ze zullen er toch niet in gelezen hebben zeker? We moeten op ons tellen passen Julien! Daar zitten spionnen in onze omgeving!

Julien: Wanneer komt die fabrikant naar de uitvinding kijken Leon?

Leon: Mijn brief is al drie maanden weg! Ze mogen komen als ze willen! (twijfelend) Maar euh.....!

Julien: Maar ze willen niet?

Leon: Ze weten niet wat dat ze missen! En morgen ga ik mijne Perino bij een duivin zetten! Ik ga kampioenen kweken bij de vleet! Hij heeft me vandaag weeral 1.500 ballen opgebracht, mijne Perino!

Julien: Ge hebt gehoord wat ze in het duivenlokaal gezegd hebben over die Japanners! Ze zullen proberen uwe Perino te kopen!

Leon: Ik verkoop geen duiven! Aan gene Chinees, aan gene Japanees en aan gene Hollandse Kees! Wat ik wel verkoop is mijne Curly Wurly! Maar dat gaat ze geld kosten! Veel geld!

Julien: (merkt dat Elza aan het raam komt kijken) Ik denk dat Elza nog thuis is, Leon! En ze kan er precies niet mee lachen! Amaai, dat gaat uwen beste dag niet worden! ge gaat weer op uw donder krijgen!

Leon: Ik wou dat ik een muis was!

Julien: Waarom?

Leon: Daar heeft ze schrik van!

Julien: Maar gij zijt geen muis, Leon! Ge moet uw tanden laten zien! Gij zijt toch een volwassen man! Gij hebt zoveel te zeggen als zij! Als gij zegt dat ge een pint gaat drinken, dan gaat ge toch een pint drinken zeker! Wat zijn me dat voor toeren!

Leon: Ik zal mijn tanden eens laten zien! (Leon stapt met een klein hartje naar binnen. We horen een luid gevloek van Elza, gerommel, gekraak en gebots! Leon komt naar buiten gelopen en zoekt dekking achter de doos. Er hangt bloed onder zijn neus en Julien stapt tot bij hem)

Julien: Wat is er gebeurd?

Leon: Ik heb mijn tanden laten zien!

Julien: En hoe was de reactie?

Leon: Ze wou mijn tanden niet, maar mijn neus....! (Leon toont zijn bebloede neus en Julien verzorgt hem) En ik krijg geen eten! Maar ze hebben met den deze nog niet gedaan! Dat mogen ze gerust weten daarbinnen!

(Elza komt boos buiten. Leon en Julien verschansen zich snel achter de doos. Julien begint in zijn neus te peuteren)

Elza: (roept) Ge hebt weer gedronken!

Leon: Ikke?

Elza: Ja gij! Ge stinkt uren in wind in!

Leon: Ik heb er maar twee gedronken!

Julien: (met lachje) Maar ze waren een emmer groot! (Julien krijgt tik van Leon)

Leon: Waar is mijn middageten?

Elza: Dat is onze kater aan het opeten!
 Leon: Watte? Heeft die hier al meer te zeggen dan ik?
 Elza: Ja! Vanaf vandaag wel ja! En zeg tegen die neuzepeuteraar daar dat hem ook een verrassing staat te wachten als hij thuiskomt!
 Leon: Allé Elza, ik heb honger!
 Elza: Heeft mijnheer nog commentaar misschien?
 Leon: Nee, ik zal wel aan die tafelpoot beginnen te knabbelen!
 Elza: En weet mijnheer al dat er morgen bezoek komt uit Spanje?
 Leon: Uit Spanje? Wie datte? Toch Sinterklaas niet?
 Elza: De vrijer van uw dochter komt! Het kan uwe toekomstige schoonzoon worden!
 Leon: Maar dat gaat zo maar niet hé!
 Elza: Wat zegt ge daar? (luider) Wat zegt ge daar? Ik ben den baas hier! Ik regel hier wat dat mag en wat dat niet mag! Gij hebt nog zoveel te zeggen als die vuilbak daar se! Helemaal niks!
 Leon: Daar komt gene Spanjaard in mijn kot!
 Elza: (dreigend met bijl) Watte.....? Zeg dat nog eens.....!
 Leon: (draait bij) Ik bedoel, op mijn duivenkot! Wanneer komt hij?
 Elza: (merkt kattenklem op de tafel) En wat is dat hier?
 Julien: We gaan uwe kater molesteren! (krijgt tik van Leon)
 Elza: Oh, 't is niet waar hé!
 Julien: En we hangen zijne pels aan de kapstok! (krijgt weer een tik van Leon)
 Elza: Als er ook maar ietske met mijne kater gebeurd, dan gaat het uwen beste dag niet worden mijnheer Cannaearts!
 Leon: (stil tot Julien) Als ze "mijnheer Cannaearts" zegt dan is heel kwaad! Dan moet ik gaan oppassen want dan is ze tot alles in staat! (Julien wil vluchten maar Leon houdt hem tegen) Niet gaan lopen of ze hakt met die bijl in uwe rug! (Julien begint weer in zijn neus te peuteren)
 Elza: (vervolgt) En ik heb uw boekske gelezen!
 Leon: Dat vindt ik smerig van u!
 Elza: Ik weet precies hoeveel geld dat ge hebt! Ge kunt er een nieuwe tafel van kopen voor mij!
 Leon: Dat geld heb ik nodig om mijn neus te laten herstellen! En zo te zien hebt ge geld genoeg want ge hebt weeral een nieuwe vaas gekocht zie ik!
 Elza: Pas er maar een beetje voor op! 't Is echte kristal!
 Leon: Zet ze dan maar binnen want ze trekt op niks! Ik vind dat het meer weg heeft van ne pispot!
 Elza: Heeft mijnheer nog iets te zeggen?
 Julien: Ja! Dat ik niet graag heb dat ge daar met dat bijl staat te zwaaien!
 Elza: (tot Julien) En gij.....! Gij hebt uwe laatste keutel bijna gescheten!
 Arlette is al drie keer hier geweest om te zien waar dat gij bleef! Ge moest gaan eten bij uw schoonmoeder!
 Julien: Ik heb geen honger!
 Elza: (stapt richting achterdeur) Ge zult nog wel honger krijgen! Wacht maar....! (Elza af. Julien en Leon komen tevoorschijn van achter de doos)
 Julien: Dat staat me helemaal niet aan Leon!
 Leon: En nu ga ik mijn Belgische vlag buiten hangen!
 Julien: Waarom?
 Leon: Omdat het Nationale Feestdag is!
 Julien: Dat duurt nog een paar dagen!
 Leon: Beter te vroeg dan te laat!
 Julien: Ik zou het niet doen Leon! Dan gaan ze zeker denken dat ge zot zijt!

Leon: Dat denken ze nu al! Hebt ge nog efkes tijd Julien? Dan gaan we onze Curly Wurly nog eens uittesten!

Julien: Ja maar Arlette gaat niet weten waar dat ik blijf!

Leon: Het kalf is toch al verzopen! Kom Julien, gij steekt uwe kop er nog eens in! Ik regel de dosering! Als ik 'start' roep, dan duwt ge op die rode knop! Niet vroeger hé of ge zit weer onder de scheerzeep!

Julien: Mag ik er al in?

Leon: Ja. (Julien steekt hoofd en beide armen in de doos. Leon regelt aan een schroef, maar Julien komt er uit) Waarom komt ge er nu al uit?

Julien: Euh, om te zien of ik er nog in zat! (steekt hoofd en armen opnieuw in doos. Net nu komt een vermomde Fruithof met valse snor langs de poort op)

Leon: Wie is dat nu weer? Kom er maar uit Julien! Daar is vreemd volk op mijn erf!

Fruithof: Leon Cannaerts?

Leon: Dat ben ik! Gij zijt toch gene leurder zeker?

Fruithof: Nee mijnheer! Waar zijt ge mee bezig mijnheer Cannaerts?

Leon: Dat is onze Curly Wurly! We zijn hem aan 't uittesten! (bekijkt Fruithof te lang en meent hem te herkennen) Zeg maar ken ik u niet van ergens?

Fruithof: Ik zou niet weten van waar!

Leon: Ge hebt pertang grote oren! En ik ken nog iemand met zo'n grote oren! (trekt het hoofddekseel en de valse snor af bij Fruithof) Had ik het niet gedacht! De Fruithof van de RVA! Wel wel! En dat op ne zondag! Ge moest verlegen zijn inspecteur!

Fruithof: Cannaerts, ge hangt! Ge zijt aan het werken!

Leon: (snel achter elkaar) Nee nee nee nee nee!

Fruithof: (nog sneller) Ja ja jajajajajaja!

Leon: De Julien is aan 't werken, maar ikke niet! Hier zijn mijn handen! (toont handen) En de volgende keer komt ge langs de voordeur binnen of ik zet mijnen hond achter u!

Julien: En dat is ne kwaai zalle....! Hij heeft mij ook eens gebeten!

Fruithof: (spot ermee) Ik zie het aan uw gezicht! Ge zijt er precies nog niet van genezen!

Julien: (wil op Fruithof vliegen, maar steekt zijn armen uit naar Leon) Hou me tegen of ik doe hem maleuren...! (Leon houdt hem tegen en Julien begint te spartelen. Verwittigend tot Fruithof) Ge hebt sjans dat de Leon me tegenhield of ge had uw eigen gezicht niet meer herkend!

Fruithof: Ik heb andere katten gezeseld! En die maakten nog meer lawaai dan gij! (tot Leon) Het wordt warm onder uw voeten, Cannaerts!

Leon: Van mijn erwtensoep ook....! (Fruithof af langs poort)

Leon: (maakt poort vast en roept hem nog na) Ik zal eens klacht gaan indienen bij den RVA! (weer tot bij de doos) Kom Julien, kruip er nog maar eens in! (Julien steekt hoofd en armen weer in de doos) Zijt ge gereed? (maar Julien start te vroeg. We horen gepruttel in de doos) Stop Julien...! Nog niet starten! Ge zijt weer veel te vroeg! (Julien komt uit de doos. Hij zit weer onder de scheerzeep, stapt blind rond en stoot per toeval de kristallen vaas van de tafel! Ze valt kapot op de grond) Amaai! Wegwezen hier! (beiden willen vluchten langs de poort, maar ze krijgen deze niet onmiddellijk los! Elza komt naar buiten gelopen)

Elza: Wat was dat? (merkt kapotte vaas en dan helemaal aangeslagen) Oh mijn kristallen vaas! 't Is niet waar hé! (neemt bezem ter hand en Julien vlucht weg langs poort, trekt achter zich de poort weer dicht! Leon wil ook mee, maar botst met hoofd tegen de poort! Elza staat nu voor hem! Ze slaat met de bezem naast het hoofd van Leon tegen de poort en dan woedend) Dat is den druppel die den emmer

doet overlopen! Den emmer is voll!

Leon: (met veel schrik) En mijn broek ook bijna!

Elza: Ge kunt vertrekken Leon Cannaerts!

Leon: Hoe.....?

Elza: Hebt ge niet gehoord wat ik zei? Dat ge kunt vertrekken!

Leon: Waarnaartoe?

Elza: Ga maar bij uw duiven wonen, voorgoed! (tijdens de volgende replieken loopt Elza binnen en buiten. Ze haalt al het gerief van Leon tevoorschijn en gooit het tot voor het duivenhok, o.a. kleren, zijn Belgische vlag, een paar schoenen, een tandenborstel, een éénpersoonsmatras, verschillende bekens en medailles, scheergerief en wat persoonlijke spullen. Leon praat maar door)

Leon: Wat moet ik daar allemaal mee doen? En eten? Wat moet ik eten? Waar moet ik me wassen? Waar moet ik naar het toilet? En in de winter zonder een kachel! Waar moet ik me gaan verwarmen? (Elza gooit nog wat handdoeken in zijn gezicht) Is dat alles?

Elza: Nee, ik heb nog wat! (gooit enkele onderbroeken naar hem)

Leon: (steekt ze snel achter zijn jas) Moet iedereen mijn onderbroeken zien misschien?

Elza: Al stond onze koning of de paus hier! Het interesseert me niet Leon Cannaerts! Wacht ik heb nog wat! (stopt al het tuingerief in zijn handen)

Leon: Wat moet ik daarmee doen?

Elza: Ge doet ermee wat ge wilt! Al legt ge 't tussen uwen boterham! Wat kan mij dat schelen! (trekt met krijt een streepje van achter naar voor, wat het podium in twee gelijke delen verdeelt) Dit is van mij! En dat is voor u! En durft het niet van over dat streepje te komen, of ge zijt de mijne hé! Verstaan? (begint de scherven op te ruimen)

Leon: (begint zijn spullen in het duivenhok te dragen. Hij praat verder tegen Elza, maar deze weigert van hem te antwoorden) Wat moet ik nu doen? Allé, zo ver zijn we dan! Ik heb het 22 jaar kunnen uithouden bij zo'n heks! Wat gaat er nu van mij worden? (Marylin komt buiten) Marylin, uw moeder is zot geworden! Kijk hier wat ze gedaan heeft..! Verstaat gij dat Marylin? Marylin...? Marylinneke.....?

Elza: (tot Marylin) Spreek er niet tegen! 't Is allemaal verloren moeite!

Marylin: Wat is er gebeurd ma?

Elza: Dat moet ge nog vragen! Mijn nieuwe vaas in frut!

Marylin: Ge moet er een beetje voor oppassen he pa!

Leon: Dat ligt aan die Curly Wurly!

Marylin: Aan watte?

Elza: Ge moet er niks meer tegen zeggen Marylin! Ge kent die mannen toch van 'half zes pikdonker'! Wel dat is er zo ene! (Marylin weer naar binnen. Leon wil zich plots overgeven door over het streepje te stappen, maar Elza hanteert de bijl! Nu staan ze op enkele centimeters van elkaar verwijderd. Ieder van hen aan hun kant van het streepje. Ze kijken in elkaars ogen! Leon steekt zijn tong uit! Elza imiteert hem. Leon trekt vieze wansmakelijke gezichten! Elza imiteert hem. Beiden wandelen enkele keren naast elkaar op en af langs het streepje. Elza gaat binnen)

Leon: Hoe moet ik dat nu gaan uitleggen op den RVA? Ik woon daar niet meer! Ik woon voor de rest van mijn leven op mijn duivenkot! Dat schepsel van daarbinnen gaat nu toch niet denken dat ik niet over dat streepje durf komen zeker! Dan kennen ze Leon Cannaerts nog niet! (staat met rug naar venster gekeerd. Hij zet een tipje van zijn schoen over het streepje...en terug en weer en terug en weer en terug, sneller en sneller. Hij begint nu met beide voeten links en rechts van het streepje te springen) Hier se...! De Leon se...! Wat gaat ze daarvan zeggen? Nu durft ze niet komen kijken hé! (we merken dat Elza aan het raam komt kijken en snel

verdwijnt. Leon springt sneller en sneller. Hij beleeft er echt plezier in, tot Elza naar buiten komt en de deur fors achter zich dichtslaat. Leon schrikt en struikelt. Elza stormt erop af met de bijl. Leon kruipt snel op handen en knieën naar zijn kant van het streepje)

Elza: Wat is er? Ge zijt precies zo rap? Open en dicht vanachter zeker?

Leon: (staat recht) Gij ook niet over de streep hé! (de poort gaat open. Julien komt aangeslagen en traag tevoorschijn met een éénpersoonsmatras. Arlette volgt met een valies en duwt Julien voor zich uit)

Arlette: Vooruit! Ga het hier maar uitleggen!

Leon: (beleeft er plezier in) 't Is niet waar!

Arlette: (tot Julien) Blijf hier maar wonen! Ik heb u niet meer nodig!

Leon: Kom maar naar deze kant van de streep, Julien! Daar deugt het niet! (Julien zet zich bij Leon. Hij gooit zijn matras tegen het duivenhok naast die van Leon)

Arlette: (met valies over het streepje en kiepert ze om voor Juliens voeten) Voilà! Ge hebt er lang achter gezocht! Nu hebt ge 't gevonden! (gaat bij Elza staan)

Julien: Ja maar Arlette, wat moet ik nu doen? (begint in zijn neus te peuteren)

Arlette: Ge trekt uw plan! Nu hebt ge de hele dag tijd om in uw neus te peuteren!

Leon: (legt arm om Juliens schouders) We zullen onze plan wel trekken Julien! We zullen ons wel amuseren, zonder die twee legercommandanten!

Arlette: Wat zegt gij daar van mij? (gaat naar Leon)

Leon: (wijst naar het streepje) Hela...! Aan die kant van de streep moogt ge zeggen wat ge wilt! Aan deze kant ben ik den baas!

Julien: Wat gaan we hier den hele tijd doen Leon?

Leon: Ziet ge dat streepke daar? Daar begint het einde van de wereld! We zullen ons wel amuseren aan deze kant van de streep! En als er iemand van hen ene poot aan deze kant zet, dan jaag ik ze een cartouche in zijne calibra, zodat zijn slijkslagers voor zijn ogen bengelen!

Arlette: Gij zijt zot!

Elza: Ge moet er niet meer tegen praten Arlette! Ze verdienen niet beter!

Leon: Julien, straks gaan we onze dagindeling maken en het werk verdelen! Nu gaan we eerst een club oprichten. Dat heb ik al zo lang willen doen! Nu heb ik er eindelijk de kans voor!

Julien: Club...?

Leon: Wel ja de C.F.M.! De club van de fatsoenlijke mensen ! Om lid te worden volstaat het van 500 frank lidgeld te betalen en uw handtekening in mijn boekje te zetten!

Julien: 500 frank? Maar ik heb mijne portefeuille niet bij! Die heeft Arlette nog rap afgepakt voor dat ik naar hier moest komen! (tot Arlette) Arlette, gooi mijne portefeuille eens over de streep! (Arlette antwoordt niet, maar maakt een obsceen gebaar naar Julien) Wat nu?

Leon: Goed! Omdat gij het eerste lid zijt moogt ge gratis bij de club komen! Maar gij zijt dan wel verantwoordelijk voor de ledenwerving!

Julien: (zwaait armen lenig in alle richtingen) Ik voel me precies al veel beter!

Leon: Ja maar ik ook Julien! Dat geeft u zo'n gevoel van totale vrijheid hé?

Julien: En nu kan ik eindelijk leren vliegen!

Leon: Maar niet gelijk die straaljagers hé?

Julien: Nee nee!

Elza: Kom maar binnen Arlette! We gaan een taske koffie drinken met een koekske! (beiden naar binnen)

Julien: Daar heb ik nu in ene keer ook goesting voor! Waar gaan wij een tas

koffie met een koekske halen Leon?

Leon: Als ik aan ons Marylin vraag om dat voor ons naar de winkel te gaan halen, dan hebben wij dat ook! Maar we moeten zuinig zijn met ons geld, dan kunnen we er een tijdje tegen! (slaat op portefeuille in achterzak) Ik zit redelijk beslagen! Kom, we gaan eerst onze slaapkamer installeren! (zingt) Oh yes, I'm de great pretender!

Julien: (vervolgt zingend) We scheuren een blaadje van de kalender. We worden dat hier wel gewender!

Leon: (vervolgt zingend) En anders zoeken we maar een andere zender! (beiden dragen vrolijk hun gerief in het duivenhok)

DOEK

DERDE BEDRIJF

Maandagvoormiddag

(De Belgische vlag hangt uit een venstertje van het duivenhok. Rechts bij de deur staan twee volle flessen melk op de vensterbank. Leon en Julien komen buiten. Er staan enkele versleten stoelen en als tafel wordt een omgekeerde appelsienekist gebruikt. Op deze kist staan twee lege melkflessen, twee kopjes, een melkpotje, een suikerpotje en een oude koffiepote)

Leon: Dat was nogal eens een ontbijt, hé Julien!

Julien: (voelt aan buik) Ik ben toch meer gewoon dan een pond duiveneten met wat lauw water!

Leon: Als mijn duiven daar sterk van worden, dan wordt ne mens daar ook sterk van! Trouwens voor u is dat niet slecht! Daar zit een grondstof in die dient om rap te kunnen vliegen! En wat wilt gij?

Julien: Leren vliegen!

Leon: Voilà! Nog een paar dagen en ge scheert hier de schouwen van de daken! Maar vlieg niet met mijn duiven mee hé, want die gaan tot tegen de Franse grens!

Julien: Als ik maar al van de grond kan blijven dan ben ik al content! (dromend) Oh, ik zie het al voor me! Hier over de huizen vliegen! Als dan per toeval ons Arlette buiten is, dan zal ik eens wat droppen op hare kop! Als ge begrijpt wat ik bedoel!

Leon: (merkt de twee volle melkflessen) Julien, kijk daar eens! De melkboer is geweest! Dat zullen we eens direct oplossen! (verwisselt de twee volle flessen met de twee lege) We kunnen er weer een tijdje tegen!

Julien: Eigenlijk trekt het toch op niks dat ze ons uit ons eigen huis stampen hé Leon!

Leon: Tegen wie zegt ge 't! Maar wat kunnen we daar aan doen?

Julien: Protesteren! Ja we moeten protesteren!

Leon: Protesteren ja, maar durft gij het misschien?

Julien: Cannaerts, ge hebt me altijd al een beetje onderschat hé! Kijk nu maar eens! (Julien stapt met veel moed en grote schreden naar de deur van de woning. Hij opent de deur en blijft in het deurgat staan. Hij dreigt naar binnen) Wat is dat hier allemaal? Watte? Kome dat hier eens zeggen als ge durft? Dan zal ik u eens.! Wat is me dat hier allemaal....? En ge moet uwe vent gerust laten hé! Of den deze zal daar eens een stokske gaan voorsteken! (sluit de deur weer en stapt met nog evenveel moed terug tot bij Leon, die met open mond naar dit gedurfd spektakel staart)

Leon: (stomverbaasd) Hebt ge ooit van uw leven...!

Julien: En nu heeft ze nog sjans hé Leon...! Heel veel sjans! Of de rook vloog hier door de schouw hé!

Leon: Waarom?

Julien: Omdat ze niet thuis was!

Leon: (valt uit zijn verbazing) 't Is niet waar hé! (Elza gekleed in haar jas, komt op langs poort en gaat binnen) Durft ge nu nog Julien?

Julien: Ik zal haar morgen haar zaligheid geven!

Leon: Ik zat deze morgen met een klein probleemke Julien!

Julien: Oh!

Leon: Nu kreeg ik toch wel in ene keer goesting zeker om te gaan werken zeker!

Julien: Dat mag toch niet hé als beroepsdopper!

Leon: Dat weet ik ook wel! Maar 't is al over!

Julien: Wat hebt ge er tegen gedaan?

Leon: Ik ben een halfuurke op de zetel gaan liggen! (Elza zingt stil een vrolijk liedje. Leon en Julien imiteren haar door het refrein mee te fluiten. Ze gaan nog verder door op maat in elkaars handen te slaan en even te dansen. Elza haalt een schotel fruit tevoorschijn en zet die op tafel. Julien wil haar imiteren door ook een schotel fruit te halen, maar hij komt tevoorschijn met een ondertasje waarop een halve banaan en een rotte appel! Elza neemt de afwasdoek en reinigt de tafel ermee. Leon en Julien hebben niet onmiddellijk een afwasdoek in de buurt en nemen dan maar hun eigen zakdoek om de appelsienenkist te reinigen. Elza steekt haar tong uit. Julien en Leon imiteren haar. Elza toont hen obsceen haar middenvinger! Julien en Leon willen haar weer imiteren en tonen verschillende vingers. Elza zet een moderne strandzetel buiten en gaat er inzitten. Leon wil haar weer imiteren en haalt een oude strandzetel tevoorschijn. Hij zet zich in de strandzetel, maar het stoffen zitvlak scheurt en hij zakt er met zijn achterwerk door! Julien helpt hem er weer uit) Julien, ze spreekt niet meer tegen ons! Wacht maar eens! (Leon schrijft wat in zijn boekje, scheurt het blaadje eruit, verfrommelt het en gooit het naar Elza, met de hoop dat ze het leest, maar Elza weigert halsstarrig)

Julien: Daar zit niks meer in! Dat ziet ge toch!

(Marylin komt op langs poort. Ze is gaan winkelen voor Leon en draagt er de tassen winkelwaar naartoe)

Marylin: Alstublieft! Hier is het wisselgeld!

Leon: Merci.

Marylin: Ik heb ook een taart meegebracht om de eerste dag in uw buitenverblijf te vieren!

Leon: (ad Marylin en tot Julien) Dat is iemand die ons goed begrijpt! (Marylin stapt in het huis. Leon haalt de taart tevoorschijn. Julien wil de tassen winkelwaar in het duivenhok dragen) Julien, opgepast in den hoek van 't duivenkot want die kattenklem staat opgespannen! (Elza grijnst. Julien naar binnen. Leon gaat met de taart bij het streepje staan en daagt Elza uit door met zijn vinger door de room te strijken en hem daarna met een smakkend geluid af te likken) Hmmmm...! Lekker...! (tot Elza) Ook goesting misschien? (Elza komt tot bij het streepje. Inmiddels komt Julien weer buiten en gaat achter Leon staan. Elza ruikt aan de taart. Julien tikt onophoudelijk en storend op Leons schouders) Wat is er met u allemaal? (Leon keert zich om en beweegt de taart omhoog zodat Elza met haar gelaat in de taart terecht komt. Pas nu merkt Leon wat er gebeurd is) Oh sorry! (Julien begint nerveus in zijn neus te peuteren. Elza voelt zich beledigd, neemt de schotel fruit, stopt Leon een citroen in de mond, neemt taart en zet ze op tafel, stopt in beide handen van Leon een banaan en begint vervolgens Leons gezicht met de room van de taart in te smeren. Leon staat perplex. Julien wil reageren, maar durft niet. Hij loopt zenuwachtig van links naar rechts. Elza geeft taart nu aan Julien die ze op de appelsienenkist zet. Elza neemt bananen weer af, schopt Leon onder achterwerk waardoor de citroen uit zijn mond vliegt, zet zich in haar zetel en begint van een banaan te eten)

Leon: Awel...? Gij denkt zeker dat ik een poppenkast ben? (reinigt zich, geeft boekje aan Julien) Julien, gij noteert alles wat hier gebeurt!

Julien: "Poppenkast" met hoeveel p's wordt dat geschreven?

Leon: (boos) Met 26! Ge moet alles noteren wat hier aan de streep gebeurd is! Ik wil dat elk conflict hier op papier komt! We kunnen dat later gebruiken als we voor de rechter staan! (Julien steekt boekje op zak)

Julien: (zingt) Oh yes, I'm de great pretender!

Leon: Is dat nu ne moment om te zingen?

Julien: Leon, zouden we die vlag niet efkes wegdoen? 't Is nog te vroeg voor de nationale feestdag! Dat is pas overmorgen! En normaal moet ge die niet in de hof hangen maar aan de straatkant!

Leon: (wijst naar andere kant) Daar? Dat weet ik ook wel! Durft gij het haar vragen?

Julien: Ikke niet!

Leon: Dan hangen we ze maar aan deze kant!

Julien: Ik zal ze nog efkes wegdoen tot morgen oké? (Julien haalt de vlag binnen. Leon zet stoelen rond appelsienekist. Julien keert weer) Leon, ik ben eens benieuwd of den baas van mijn werk al getelefoneerd heeft, om te vragen waar ik blijf!

Leon: 't Is maandagmorgen, (kijkt op horloge) half elf! Ze zullen al wel gemerkt hebben dat ge er niet zijt!

Julien: Dus vanaf nu ben ik onwettig afwezig! Dat wilt zeggen: een rapport aan mijn been en buiten! Verstaat ge dat?

Leon: Hebt ge daar spijt van?

Julien: Maar nee! Ikke niet! Maar dan zit ons Arlette ook zonder inkomen!

(Arlette komt bescheiden op en stapt tot tegen het streepje. De heren spelen alsof ze haar niet merken)

Arlette: Julien? Julien? Maar antwoordt dan toch!

Julien: Leon, wat is dat? Luister eens! Precies een vreemde vogel in onze hof!

Arlette: Julien, kom terug! Ik vergeef het u! Ge moet gaan werken! Uwen baas heeft al twee keren gebeld om te vragen waar dat ge blijft! En mijn moeder heeft ook al gebeld! Ik ben verkeerd geweest Julien! Ik geef het toe! Maar nu moet ge echt gaan werken!

Julien: Gaat gij maar werken! Ik blijf hier bij de Leon!

Arlette: (bijna wenend) Julien doe het voor mij! (beweegt zich aan het streepje)

Julien: Madame, ge staat met uw tippen van uw schoenen over de streep! Ge hebt twee seconden tijd om aan den andere kant te gaan staan of ik sta niet in voor de gevolgen!

Arlette: Julien, ge begrijpt niet waar dat ge mee bezig zijt! Wat doet ge mij allemaal aan? Al wat we opgebouwd hebben op die tien jaar, dat gaat hier verloren op één dag! Julien voor de laatste keer, kom met me mee!

Julien: Naar de hel zeker! Nee! Ik blijf hier!

Arlette: (woedend) Goed! Maar daar gaat ge niet goed van zijn! Ge wilt oorlog, ge zult oorlog krijgen! Vanaf nu!

Julien: (vervolgt snel) Op 't scherp van de snee! (maakt enkele trage boksbewegingen)

Arlette: Als ge dat maar weet! En kom later niet meer af hé!

Julien: Ik zal helemaal zot zijn zeker! En ik heb begot goed geslapen deze nacht! Als ik bij u slaap dan snurkt ge alle duivels uit de hel! En hier reklameert niemand dat ik zweetvoeten heb! Van u moet ik die elk half uur gaan wassen! Ik heb van u nooit biscuit mogen eten! Hier eten we dat zelfs op ne gewone maandag! Hier kijk maar! (proeft ervan)

Arlette: Ge zijt van de klaver naar de hei gelopen! (vindt briefje op de grond en leest) Ge kunt ze kussen! (wendt zich tot Julien) Doe het zelf! (Arlette tot bij Elza, zet zich op stoel. Elza schenkt haar een kopje koffie in. Beide dames lezen in een modeblad en tonen elkaar de volgende momenten enkele foto's uit het tijdschrift)

Leon: Julien, ge weet dat we gisteren afgesproken hebben hoe dat we 't huishoudelijk werk zouden regelen! Nu is 't wel zo, dat ik eigenlijk niet mag werken!

Julien: Waarom niet?

Leon: Ah, als inspecteur Fruithof van den RVA hier aankomt dan hang ik!

Julien: Ge wilt dus zeggen dat ik moet gaan stofzuigen?

Leon: Ja! Ik zal ondertussen nog wat aan onze Curly Wurly prutsen? Oké?

Julien: Oké! (naar binnen)

Leon: (toont een staaltje van zijn zangkunst met mimische bewegingen) Oh yes, I'm de great pretender...(danst rond de doos) Oh hoho...oh ho ho (valt op knieën voor de doos en steekt handen voor zich uit)...yes I'm de great pretender...(legt zich op zijn rug en kronkelt rond de doos) Oh hoho...(nu komt Marylin buiten. Ze merkt de rare bewegingen van haar vader. De drie vrouwen komen tot tegen het streepje)...oh ho ho oh hoho oh hoho (kan er bijna niet meer uit) ...yes I'm de great pretender....(merkt nu de dames en houdt op met zingen)

Leon: (verwonderd) Wat is 't? Nog nooit iemand horen zingen?

Arlette: (hoofdschuddend) 't Is toch erg hé!

Elza: 't Is naar zijne kop gestegen!

Marylin: Ma, moeten we niet naar den dokter bellen?

Elza: Als dat niet vanzelf overgaat dan haalt hij het einde van de week niet!

Julien: (komt met stofzuiger achter zijn rug uit het duivenhok en is gekleed in dikke wollen handschoenen. Hij blijft in het deurgat staan) Leon ik zit met problemen!

Leon: Wat nu weer?

Julien: Ik had hem echt niet gezien Leon!

Leon: Wat had ge niet gezien?

Julien: (toont de opzuigbuis van de stofzuiger. We merken dat er een kattestaart voor een deel uit de buis hangt) Hij zit erin!

Leon: Wat zit erin??

Julien: Uwe kater! Hij zat onder de eetbakjes van de duiven! Ik had hem niet gezien!

Elza: Oh toch niet mijne kater in die stofzuiger hé! (Elza dreigt bewusteloos te vallen, maar wordt door Arlette en Marylin naar de strandzetel geleid)

Marylin: Pa, maar dat vind ik niet schoon van u hé! Dat beest heeft met deze ambras niets te maken!

Leon: Marylin, hij moet uit mijn duivenkot blijven! Basta! (tot Julien) Allé, haalt hem er maar uit en laat hem lopen! Maar als hij in de klem zit dan is 't fricasee! (Julien weer naar binnen)

Marylin: (merkt de lege melkflessen) Ma, is de melkboer nu nog niet geweest? We zitten zonder melk!

Leon: Ge kunt bij ons wat komen lenen! 250 frank de fles! (met lachje) Melk van een duivenmelker dat is niet goedkoop hé!

Elza: Ik ga onmiddellijk naar die inspecteur Fruithof bellen! Dat is wat anders hé! (Elza naar binnen en Julien komt op)

Leon: Julien, we moesten ook maar eens uittellen hoeveel onze Curly Wurly ons gaat opbrengen als we die verkopen! Neem nu dat we 25 frank per verkocht exemplaar voor ons hebben!

Julien: Dat heb ik al gedaan Leon!

Leon: En hoeveel is 't?

Julien: 21.725 frank!

Leon: Dat is zo weinig? Hebt ge dat al nageteld?

Julien: Wel tien keren!

Leon: En hoeveel had ge toen?

Julien: De eerste keer 20.705, den tweede keer 18.829, den derde keer 24.565 en de vierde keer...

Leon: (onderbreekt) Laat maar! Laat maar! Zeg we moeten oppassen want ons Elza is naar de Fruithof aan 't bellen!

Julien: Laat hem maar komen, dan kunnen we aan hem ook vragen of hij bij

onze club komt! (tot Arlette) Weet ge al dat ik ondervoorzitter ben van de club?

Arlette: Welke club?

Julien: De C.F.M.!

Arlette: Is dat weer een nieuwe politieke partij?

Julien: Dat is de club van de Fatsoenlijke Mensen! We hebben al twee leden!

Arlette: Fatsoenlijke mensen? Als ge heel den dag in uwe neus zit te peuteren!

Noemt ge dat fatsoenlijk?

Leon: Ah maar daar heeft Leon Cannaeerts aan gedacht! Hebt ge al gezien dat hij handschoenen draagt? Voor wat is dat denkt ge? Hij doet wel moeite, maar hij geraakt er niet meer in! Een idee van Leon Cannaeerts! Ik ga hem dat neuspeuteren afleren! Wat dat gij nooit hebt gekund!

Arlette: Gij zijt zot! Alletwee! (naar binnen, enkel Marylin blijft zitten)

Leon: Wat is de wereld toch schoon hé Julien? Ge moet eens horen hoe stil dat het hier is! Ge hoort de vogeltjes fluiten, de muggen zoemen, ge hoort zelfs de vlinders vliegen! (we horen het zware geluid van een laagvliegende straaljager)

Julien, pakt mijn geweer eens! De smeelappen zijn weer daar! Maar deze keer hé! Deze keer hé....! (Julien kijkt zoekend rond en stopt Leon een hark in handen. Leon mikt en wil schieten maar...) Is dat mijn geweer misschien? Binnen! (Julien binnen en snel weer buiten met geweer en Leon knalt direct naar de straaljager)

Julien: (schrikt) Leon pas op jong!

Leon: Waarom?

Julien: Ge hebt hem geraakt! Hij valt!

Leon: Kom, we zijn de pijp uit! (beiden verschansen zich achter de doos. De Spanjaard Perino komt op langs poort)

Marylin: (blij verrast) Ge zijt zo vroeg! (kusje) Ik had u pas deze namiddag verwacht!

Perino: Si Marylin! Maar ikke vroeger komen hé! Ikke willen zien mijne Marylinneke! (kusje)

Leon: (verwonderd) Wie is dat?

Marylin: Dat is mijn Spaanse verloofde, waarover ik u gesproken heb!

Leon: Ja maar euh....

Marylin: Hij blijft een weekje op vakantie in België! Hij blijft hier zelfs slapen!

Leon: Toch hier bij ons niet?

Marylin: Waarom niet? Er is plaats genoeg, nu gij verhuisd zijt!

Leon: Hij gaat toch niet bij ons Elza slapen?

Marylin: Waar anders?

Leon: Dat meent ge niet hé?

Marylin: Grapje pa!

Leon: Hoe heet hij?

Marylin: Perino Bonavista!

Leon: Wat zegt ge? Perino?

Marylin: Ja! Gewoon Perino!

Leon: Is dat om te lachen Marylin?

Marylin: Waarom?

Leon: Ge weet toch dat mijn beste duif ook Perino heet!

Marylin: Wat kan die jongen daar aan doen?

Leon: Hij moet die naam niet pikken van mijne kampioen!

Julien: (merkt dat Perino over het streepje staat) Hela! Aan die kant van de streep blijven hé!

Marylin: (bemoeit zich) Daar weet die jongen niks van!

Julien: Dan moet ge hem dat maar direct uitleggen hoe dat de zaken hier

zitten! Anders zou hij wel eens kunnen wakker worden zonder dat zijne kop er nog opstaat!

Marylin: Zoudt ge niet eerst kennismaken pa? Perino, dit is mijne pa,
Leon! En dat is de Julien!

Julien: Ondervoorzitter!

Perino: Ikke zien dat Leon hebben van de vliegers!

Leon: Ja ik ben duivenmelker! En dat zijn geen vliegers, maar duiven!

Perino: Duiven zijn lekker, hé Leon? Met bearnaisesaus of met gestoofde bosbessen hmmm!

Leon: Ik hoor het al! We zitten niet op dezelfde golflengte! Ik kweek ermee en hij vreet ze op!

Marylin: Ik ga Perino eerst voorstellen aan ons ma! (beiden liefjes en hand in hand af naar binnen)

Leon: Gezien wat ze hier binnen schieten Julien? Ne Spanjaard als schoonzoon! Dat moet mijn opvolger worden! Hij zal later al mijn kampioenen erven!

Julien: Maar dan mag hij ze niet opeten he Leon?

Leon: Ik moet hem de stiel nog leren! Kom Julien, we gaan onze was ophangen! (Leon spant een korte wasdraad. Julien haalt volle wasmand uit duivenhok. Beide heren spannen hun ondergoed op de wasdraad. Julien geeft de kleding aan en Leon hangt ze op. Leon zet radio aan. Een carnavalskraker galmt door de tuin. De muziek inspireert hen om met elkaar de boerinnendans uit te voeren. Ze maken het nog vrolijker door ieder hun eigen onderbroek op hun hoofd te zetten. Een vermomde Fruithof met hoed en zonnebril op, komt weer langs. Het duurt nogal even eer ze hem merken. Tot Julien hem plots ongemerkt bij in de dans sleurt. Leon zet radiovolume uit)

Fruithof: (ad onderbroeken) Is dat al tegen carnaval misschien?

Leon: Natuurlijk Fruithof! Wij moeten ons nog verkleden, maar gij niet hé? Uwe kop is zo al om zich kapot mee te lachen! (doet het ding van zijn hoofd. Julien schilt aardappelen met nog steeds onderbroek op zijn hoofd)

Fruithof: (doet zonnebril en hoed af) Hoe komt het toch dat gij me steeds herkent?

Leon: Aan uw kleppers van orgen! En ge ziet het hé, ik ben niet aan het werken!

Fruithof: Nee, ik merk het! Het lijkt erop dat ge aan het feesten zijt!

Leon: Wenst de inspecteur nog iets?

Fruithof: (staart onophoudend naar de taart. Het water loopt uit zijn mond) Nee! (veegt Fruithof af) Hmmmm! Lekker! Daar heeft precies een engeltje op mijne vinger gepist!

Leon: Misschien dat ge u de volgende keer beter kunt vermommen als postduif, dan zal ik u zeker niet herkennen! (lachje)

Fruithof: Gij blijft niet lachen, Cannaerts! Saluut! (gepikeerd af langs poort)

Leon: Die mogen we nog verwachten! Julien, ik kan me wat oprissen hé! Schil maar genoeg patatten want ik heb razende honger!

Julien: (ad handschoenen) Mag ik ze efkes uitdoen?

Leon: Als dat nodig is voor het werk wel! (naar binnen)

Julien: (maakt van Leons afwezigheid gebruik om te leren vliegen door met armen fladderend van de stoel te springen. Hij draagt nog steeds de onderbroek op zijn hoofd) Maar allé nu! Nu gaat dat nog niet! (Julien zet zich weer op stoel en schilt verder. Bo Appelmans, een mooie net geklede vrouw, komt op langs poort. Ze stapt tot bij Julien)

Bo: Goediedag, ik ben Bo Appelmans. Ik zit in het toiletgerief!

Julien: En ik ben de Julien en ik zit in de patatten!

Bo: Oh ik dacht in ondergoed! Bent u de eigenaar hier?

Julien: Nee ik ben de ondervoorzitter! (Leon komt uit duivenhok) En die met dat klakske dat is de voorzitter!

Bo: (tot Leon) Bent u misschien de eigenaar?

Leon: 't Is te zeggen! Voor de helft! Ik ben Leon Cannaerts.

Bo: Aangenaam, Bo Appelmans. Ik ben vertegenwoordigster van nv Vink! Een maatschappij die zich bezighoudt met nieuwe dingen uit te brengen!

Leon: Ge bedoelt over mijn machine...?

Bo: Heu...?

Leon: Het gaat toch over mijn uitvinding? Die brief die ik drie maanden geleden naar u heb gestuurd?

Bo: Precies, daar kom ik voor!

Leon: Euh...(probeert zich beleefd te gedragen, wil onderbroek van Juliens hoofd te trekken maar dit lukt niet zo vlot)

Julien: Leon, ik ben gene wasautomaat hé!

Leon: Dat is mijne gast! Hij test een nieuw soort onderbroek uit! Eén die ge onder en boven kunt dragen! (tot Julien) Julien zet nog eens een potteke koffie voor seffens! (Julien naar binnen)

Bo: (bekijkt de doos) Dat is toch niet...

Leon: (vervolgt) ...de uitvinding? Ja dat is ze!

Bo: Dat lijkt mij meer iets om te gaan kamperen!

Leon: Het moet nog krimpen! Heeft madame goesting in een taske koffie met een stukske taart?

Bo: Koffie graag! Taart niet want ik moet aan mijn lijn denken!

Leon: (kapt suikerpotje leeg op de grond en schenkt er koffie in voor Bo. Hij bestudeert de figuur van Bo) Ge hebt anders een schoon lijntje he madame!

Bo: Vind je?

Leon: (maakt beweging met zijn hand) Bij u is dat precies een bergrivierke in de Ardennen! Bij die van hiernaast lijkt dat meer de Niagara-watervak tussen de Alpen!

Bo: Kan er een klontje suiker in alstublieft? (Leon raapt een suikerklontje op, veegt het stof eraf aan zijn stofjas en gooit het in het kopje van Bo)

Julien: (komt op) Leon, ge moet eens ne koffiezet kopen! Die ouwe waterketel is bijna doorgeroest!

Leon: Daar is geen geld voor! Los het zelf maar op Julien! (aan de overkant komen Arlette en Elza buiten. Ze zetten zich aan tafel en bestuderen argwanend de vreemde vrouw in gezelschap van hun mannen)

Leon: Willen we 't eens uittesten madame?

Bo: Dat lijkt me een goed idee!

Leon: Kom Julien, er in en testen! En van den eerste keer goed nu! (Julien steekt hoofd en armen weer in het gat van de doos en komt er even later uit. Hij zit weer onder de scheerzeep) Een klein foutje kan altijd gebeuren madame! Vermoedelijk heeft hij weer op een verkeerde knop gedrukt! (Leon steekt zijn hoofd er zelf in, maar ook hij komt tevoorschijn met zijn gezicht vol scheerzeep)

Bo: Het blijkt toch niet zo fantastisch te gaan merk ik!

Leon: Het ligt aan een veer, madame! Een veer die zich niet terug wil opspannen!

Elza: (roept naar Bo) Het ligt aan een veer in zijne kop...!

Leon: Daar moet ge niet op letten, madame Peremans!

Bo: (verbetert) Appelmans!

Leon: Dat zijn de geburen! Twee oude vrijsters! Ge kent dat soort wel...! Dat

moet van ne vent niks hebben. Dat kent niks van de wereld! Dat zit heel den dag te broeden op hun spaarcenten. Ge moet er u niet aan storen madame Bananemans!

Bo: (verbetert weer) Appelmans!

Leon: Ja! Dat zijn van die mensen die aan de rand van onze maatschappij leven! (Bo wil gaan kennismaken, maar Leon houdt haar tegen) Ge moet wel oppassen...! Ziet ge dat streepke daar? Dat is de scheidingslijn! Als ik u was zou ik daar niet overstappen! Ze durven al eens met hakbijlen en broodmessen gooien!

Bo: Oh...!

Julien: Ze zijn nog niet lang los uit 't zothuis!

Bo: Ge bedoelt, de psychiatrische instelling?

Julien: Ja!

Leon: Het geld is naar hun kop gestegen! Verstaat ge?

Bo: Wat die test betreft, is er nog veel werk aan om dat in orde te brengen?

Leon: Nee, één dagske! Meer niet!

Bo: Goed! Dan kom ik morgen terug! Mijnheer moet wel begrijpen dat we eerst zeker willen zijn dat het werkt, alvorens we praten over het contract!

Leon: Dat begrijpen wij wel hé Julien!

Julien: Oh ja! Euh..., aan hoeveel had madame gedacht om onze Curly Wurly te kopen?

Bo: Curly Wurly?

Leon: Zo noemen wij onze uitvinding!

Bo: Wel euh... ge moet begrijpen dat er na de ondertekening van het contract voor ons nog veel werk aan is om dat ding te automatiseren! Veel kunnen we daar uiteraard niet voor geven! ik had een bedrag van vijf miljoen in mijn gedachte, maar daar valt natuurlijk altijd nog over te praten! (na dit te horen lijken Julien en Leon in trance. Ze proberen achter de rug van Bo met elkaar mimisch te overleggen) Goed, ik zal morgen nog eens langskomen! Kan ik hier in het dorp ergens overnachten? (maar Leon en Julien reageren niet) Mijnheer Cannaearts...? Mijnheer Cannaearts...?

Leon: (tuimelt in de realiteit) Hallo...!

Bo: Kan ik ergens overnachten hier in het dorp?

Leon: Dat is spijtig! Dat gaat niet! Het eerste hotel ligt hier 60 km verder! Maar wij hebben wel iets goedkoop en veel dichterbij!

Bo: Hier in de buurt?

Leon: Ja, hier in de buurt! Daar se! (wijst naar duivenhok)

Bo: Je bedoelt toch niet, dat duivenhok daar?

Leon: 't Is een duivenhok, maar het is binnen prachtig geïnstalleerd!

Julien: Wij zouden het een eer vinden als ge hier bleef overnachten!

Bo: Zo'n mooi aanbod kan ik natuurlijk niet weigeren! Maar ik moet dan wel even bellen naar het bureau! Kan ik hier ergens telefoneren?

Elza: Hier madame! Maar dat gaatu dan wel 3.000 frank kosten!

Bo: 3.000 frank? Om even buiten de zone te bellen?

Loen: Ik heb juist gezegd dat ze gierig waren!

Bo: Dat vind ik echt wel wat veel! Dan kan ik straks beter een telefoocel gaan kopen! (tot Leon) Wil ik dan eerst mijn bagage uit de wagen gaan halen?

Leon: Dat is een goed gedacht! Ik zal wel meegaan! Ga al maar, ik kom direct! (fluistert) En laat de poort openstaan! (Bo opent de poort en Leon loopt snel over het streepje door de poort. Elza staat boos recht. Leon komt enkel met hoofd loeren van achter de afrastering) Piep! (wuift plagend met zijn handje naar Elza en verdwijnt)

Julien: (fladdert even met zijn armen) Ik ga ze nog eens uitslaan! Ik zal nu rap kunnen vliegen!

Arlette: (dreigend) Durf die vrouw niet aan te raken hé kereltje!

Julien: (beweegt zijn hoofd schuin omhoog) Roept daar iemand? (Leon komt stil met hoofd aan poort kijken en gaat met korte snelle stapjes met de valies naar het duivenhok. Bo volgt)

Leon: Voilà! Wil madame Druivemans eerst een kijkje gaan nemen naar het interieur?

Bo: Dank u mijnheer Cannaerts, maar ik heet wel Appelmans!

Leon: Op één stukske fruit gaan we hier niet kijkenhé! En zegt gij maar Leon! En dat is de Julien!

Bo: Voor de vrienden ben ik Bo!

Leon: Is dat familie van die "schoon" uit de cinema?

Bo: Toch niet!

Leon: Ge zoudt anders denken dat er wel wat vergelijking is! (Leon staart naar haar buste)

Julien: Den hond van mijn schoonmoeder heet ook Bo!

Leon: Maar die is niet zo schoon zeker!

Julien: Jawel, maar hij heeft niet zo'n lange benen! (Bo af naar duivenhok)

Elza: Durf geen hand naar haar uitsteken of daar gaat een bom ontploffen!

Leon: (kijkt omhoog en spelend tot Julien) Sinds wanneer kunnen mijn duiven spreken?

Julien: Help me eens even! Ik ga nog eens een poging doen! (Julien gaat op stoel staan, Leon helpt hem er met fladderende armen af te springen)

Leon: 't Gaat al veel beter hé Julien?

Julien: Lacht ge daar nu mee?

Leon: Maar nee! Kom, nog ne keer proberen! (Julien herhaalt)

Arlette: Ge zijt zo zot als een deur!

Julien: Gij blijft niet lachen! Wacht maar tot ik daar kom overgevlogen!!

Bo: (roept van in het deurgat) Leon! Julien! Kan iemand me even helpen met mijn bagage uit te laden? (Leon en Julien lopen om het eerst bij haar te zijn! Er is heibel aan de deur van het duivenhok als ze beiden gelijk willen binnengaan)

Leon: Ik ben de voorzitter! Dus ik ga eerst!

Julien: Maar dan mag ik als tweede binnen hé?

Leon: Afgesproken! (Leon gaat eerst binnen, Julien volgt)

Arlette: Elza, daar moet iets gaan gebeuren! Ik hou dat hier niet meer uit met die vreemde vrouw in hun gezelschap!

Elza: Maar wat kunnen we doen? (plots horen we een zeer luide kreet van pijn) Leon en Bo dragen Julien naar buiten. De kattenklem bengelt aan zijn voet)

Leon: Ik heb u nog verwittigd, dat ge moest oppassen met die klem!

Julien: Wie zou dat nu denken? (Elza en Arlette staan recht en stappen richting deur)

Elza: Wacht maar! Daar zal nog veel meer gebeuren!

Leon: Kom, we zetten hem op de tafel! (Julien wordt met zijn achterwerk in de taart gezet)

Julien: (met verbaasde ogen) 't Is precies al gebeurd!

Elza: Ge zoudt ze vijf frank geven! (Elza en Arlette naar binnen)

DOEK

VIERDE BEDRIJF

Dinsdagvoormiddag

(in plaats van de appelsienenkist staat er een kleine tafel. Tegen het streepje aan de kant van de woning staat een droogrek, waarop enkele kledingstukken hangen. Eén zijde van het droogrek staat precies tegen het streepje. Daar hangt de grote BH van Elza. Er loopt een elektrische kabel van de woning naar het duivenhok. Elza en Arlette komen buiten. Elza merkt de kabel)

Elza: Wat is dat hier?

Arlette: Ge zoudt precies zeggen dat het ne kabel is van de electriciteit!

Elza: Let nu maar eens op! Ik ga hem in den 380 steken! Hou maar in de gaten! (Elza naar binnen. Even later horen we een zware knal op het duivenhok. Leon en Julien komen met roetzwarte gezichten buiten. Beiden dragen een wit hemd en een stropdas. Het petje van Leon misstaat hem nu. Elza komt uit woning)

Leon: Wat is er gebeurd?

Arlette: (lachend) Dat zou ik aan u moeten vragen! Ge gaat voor Zwarte Piet spelen zeker?

Julien: Onze koffiezet is ontploft!

Arlette: Dan gaat ge in de kosten vallen!

Julien: Wij niet, maar gij!

Arlette: Waarom ikke?

Julien: Het was uwe koffiezet!

Arlette: Hoe...?

Julien: Ik heb die gisteravond bij u komen halen!

Arlette: Het is niet waar hé! Ik zal eens direct gaan kijken! En als dat waar is dan slaag ik u de kop in! (af langs poort)

Elza: (met lachje) Als ge nog eens goesting hebt voor zo'n pataat dan moet ge 't maar zeggen! (Elza naar binnen. Julien naar binnen. Leon reinigt zijn gezicht. Leon merkt de BH op het droogrek. Hij meent dat de helft van de BH over het streepje hangt! Hij stapt tot tegen het streepje en peilt met één oog of dit wel degelijk zo is)

Leon: Het spel begint! (neemt de haagschaar en knipt de BH middendoor, maar Elza die net naar buiten komt, heeft dit gemerkt)

Elza: (boos) Wat krijgen we nu?

Leon: Uwe kabas hangt voor de helft over de streep!

Elza: (woedend) Gij weet zeker niet wat zoiets kost?

Leon: Dat kan me niet schelen! De afspraak was, ik langs mijne kant en gij langs uwe kant! Voilà! En uwe patattenzak hing voor de helft op mijn eigendom!

Elza: (trekt droogrek iets terug) Gij kunt het binnenkort gaan uitleggen bij de notaris! Dat gaat u veel geld kosten kerel! Uwe neus in andermans zaken steken!

Leon: (dreigend met haagschaar) Steek uwe neus maar eens over de streep, dan zullen we eens zien wie dat er naar de notaris kan gaan!

Elza: Eikel! (naar binnen)

Leon: Wat denken ze nu wel?

Julien: (komt verwonderd op) Wat was dat lawaai allemaal?

Leon: Als ze denken dat ze met den deze kunnen doen wat ze willen dan zijn ze mis! Ieder op zijn eigen goed!

Julien: (bewondert tafel) En wat is dat hier?

Leon: Gekocht op een haafkoopdag! Wat vindt ge ervan?

Julien: Toch een beetje beter dan die appelsienenkist! Waarom kocht ge geen

hogere tafel?

Leon: Waarom? Is ze niet hoog genoeg?

Julien: Excellent als startbaan voor mij om te vliegen! Hoe hoger, hoe beter!
(Elza komt weer buiten. Ze begint groenten te reinigen aan de tafel) Leon, ik zou een grote commissie moeten gaan doen! Waar zou ik ergens...?

Leon: Ik doe dat altijd 's nachts als ze hiernaast slapen zijn! En dan ga ik daarachter in het bos!

Julien: Daar ben ik nu vet mee! Vooruit, zeg me waar ik moet gaan want ik krijg buikkrampen! (begeeft zich naar het streepje) Elza, ik moet eens gaan! Mag ik efkes over de streep?

Elza: (hanteert het bijtje) Ja kom maar!

Julien: Maar Elza, ik heb mezelf toch niet gemaakt?

Elza: Kom hier maar op de wc!

Leon: Julien, laat u niet vangen! Als ge haar passeert hakt ze die bijl in uwe rug!

Julien: Ik kan het toch niet in mijn broek doen!

Elza: (loopt langs het streepje met bijl in de hang) Kom er maar over als ge durft!

Julien: Elza, seffens gebeurt hier iets in mijn broek hé!

Elza: Met ze uit te kuisen is 't gedaan!

Julien: Leon, zeg me wat ik moet doen of...!

Leon: Kruip hier achter ne conifeer! Hier is een stuk gazet! Ik ga eens kijken of Bo al wakker is! (Leon af. Elza begint de duivenstront van het koertje te reinigen met bezem. Julien doet een grote commissie achter een conifeer. Als hij gebukt zit, merken we nog net zijn hoofd. Bo komt nu uit het duivenhok. Ze spant haar panty's op met jarretels! Juliens ogen rollen uit zijn kassen! Plots merkt Bo hem! Julien lacht lief alsof er niks aan de hand is)

Bo: Zitten hier ook al van die gluurders? (Bo naar binnen. Julien beheerst zich. Hij volgt nu met zijn ogen nauwkeurig een overvliegende straaljager, waardoor hij achterover tuimelt. Julien kleedt zich weer onmiddellijk! Leon komt met Bo naar buiten) Daar zit die viezerik!

Leon: Julien, madame Appelmans zegt dat ge zat te gluren!

Julien: Ik was wel iets anders aan het doen hé! En ik moet madame Appelmans nog lid maken van de club!

Bo: Club?

Leon: (tot Bo) Ik heb u daar gisteren over gesproken! Hij staat in voor de ledenwerving! (Julien laat haar het boekje ondertekenen en Bo betaalt 500 frank)

Julien: En nu ga ik den afwas doen! (naar binnen)

Bo: Toffe figuur, die Julien!

Leon: Snakt naar vrijheid, net zo erg als ik!

Bo: Wonen jullie al lang samen?

Leon: Enkele jaren!

Bo: Ik vind dat je wel origineel woont! Ik zeg niet dat het hygiënisch verantwoord is, maar voor enkele dagen kan dat geen kwaad!

Julien: (met lege waterkit op en is nu gekleed in keukenschort. Aan de andere zijde komen Marylin en Perino op. Marylin en Perino zetten zich in zetel. Elza maakt droogrek leeg) Leon, het water is op! Wat moet ik doen?

Leon: Dat zal ik wel oplossen! (tot Elza) Elza, vul die kit eens met water!

Elza: Geen haar op mijne kop dat daaraan denkt! (af met wasmand)

Leon: Marylinneke, vult gij deze kit eens rap met een beetje water!

Marylin: Dat gaat u geld kosten, pa!

Leon: Begint gij ook al?

Marylin: Blijkbaar hebt ge geld genoeg! Dus, 500 frank voor een volle kit water, dat is toch niet te veel denk ik!

Leon: Goed dan! (Marylin naar binnen met de kit) Julien, noteer dat eens in 't boekske! (Julien noteert) Als ze zo beginnen, dan kan voor mijn part den oorlog echt starten! En 't zal niet met gewone bommen zijn deze keer, maar met atoombommen! (Leon naar binnen. Bo zit op stoel. Ze legt haar voeten op een andere stoel en geniet van de zon)

Bo: Lekkere zon hier op het platteland!

Julien: Dat moogt ge wel zeggen ja! (Haalt Belgische vlag tevoorschijn vanachter schort. Hij hangt ze over zijn schouders) Wil madame eens efkes kijken of ik al van de grond ga?

Bo: (verwonderd) Je gaat me toch niet verkrachten hé?

Julien: Nee, ik ga vliegen!

Bo: Vliegen...?

Julien: Ja zo! Kijk maar! (Julien loopt rond en springt in de lucht. Bo meent dat hij gek is, wil verder zonnebaden, trekt kleedje tot boven haar knieën en sluit de ogen. Julien heeft de mooie benen gemerkt en blijft ter plaatse staan trappelen. Ook Perino aan de overkant heeft dit alles gemerkt)

Perino: Meneer, wat gij doen?

Julien: Ik leer vliegen! Ziet ge dat niet?

Perino: (met lachje) Vliegen is niet naar de mooie benen kijken van de madame hé! (komt bij Julien staan om hem te helpen en maakt hiervan gebruik om ook naar Bo's mooie benen te staren) Mooie benen van ene mooie madonna! Oh lala! Perino vallen voor de mooie benen van madame!

Leon: (komt tevoorschijn en boos tot Perino) Gij terug over de streep! Nu onmiddellijk!

Perino: Maar...! Maar...!

Leon: Verstaat ge me niet vuile Spanjaard? Of moet ik het in het Spaans zeggen misschien?

Perino: Gij toch de pa van Marylin? En Perino ziet graag de schone benen van de madame! Waarom ik hier niet mogen staan?

Leon: Dat moet ge maar vragen aan de ma van Marylin!

Perino: De ma van Marylin heeft niet van de schone benen! De ma van Marylin heeft benen van de koe!

Leon: Nog ene die zijne frank begint te vallen!

Perino: Gij niet zien, meneer Cannaerts, dat uwe vrouw niet hebben van schonen benen, gelijk deze madame?

Leon: Dat weet ik ook wel! Ik heb het alleen veel te laat gezien! Vooruit! Naar den overkant! (Perino terug naar zijn kant van het streepje) En gij Julien, wat doet gij daar met mijn Belgische vlag rond uw schouders?

Julien: Ik ben aan 't leren vliegen!

Leon: Dan kiest ge maar een ander startbaan en niet met mijn vlag! Ge weet toch dat dat een belediging is voor ons vaderland!

Julien: Dat wist ik niet!

Leon: Ge moet die vlag maar eens uitwassen, dan is zo morgen proper! Maar opgepast want dat is speciaal stof!

Julien: Hoe moet ik ze dan wassen?

Leon: Dat weet ik ook niet!

Julien: Wil ik het aan madame Appelmans vragen? (wil haar wekken)

Leon: Neen! Laat haar maar rusten! Ze zal wel moe zijn!

Julien: Van watte?

Leon: Dat zou ik ook niet weten! (Julien af met vlag. Leon zet zich naast de

slapende Bo. Hij schuifelt zijn stoel dicht en dicht, legt dan zijn arm voorzichtig om haar schouders. Perino houdt hem argwanend in de gaten. Net nu komt Arlette op langs poort. Ze heeft dit gemerkt)

Arlette: (tot Leon) En wat zegt Elza daarvan?

Leon: (haalt snel zijn arm weer bij) Van watter?

Arlette: Ge denkt zeker dat ik het niet gezien heb?

Leon: Maar waar bemoeit gij u eigenlijk mee?

Arlette: Ik zal het eens gaan zeggen tegen Elza!

Leon: Dat moet ge weten! (Arlette naar binnen. Leon legt opnieuw zijn hand rond Bo's schouders. Perino merkt dit weer. Hij fluit bij wijze van grap luid op zijn vingers. Bo wordt wakker, merkt de hand van Leon en geeft hem een klap in zijn gezicht)

Bo: Maar wat gebeurt hier allemaal?

Leon: Ik wou u wakker maken om samen binnen een taske koffie te gaan drinken!

Bo: Dat is lief van je! Sorry voor de klap! Heb ik je pijn gedaan?

Leon: Nee 't was juist een mug die op mijn wang piste!

Bo: Zeg Leon, wanneer is die uitvinding af?

Leon: Daar is nog tijd genoeg voor! En 't is nu toch te warm om eraan te werken!

Bo: Je weet het hé Leon, het moet werken, anders hebben we geen interesse! (naar binnen)

Leon: (tot Perino) En gij hé, mislukte stierenvechter! Gij moet oppassen hé! En durf geen hand uitsteken naar ons Marylin hé, of ge hebt het met mij te doen! (Leon naar binnen. Elza, Arlette en Marylin op. Ze drinken koffie met Perino)

Arlette: Ik weet wat we kunnen doen om hen op andere gedachten te brengen! Ge ziet dat ze bezwijken voor die andere vrouw! Waarom bezwijken ze voor haar?

Elza: Ik zou het niet weten!

Arlette: Nee? Ikke anders wel! Bekijk haar sexy kleding! Dan ziet ge genoeg! Waarom kunnen wij dat ook niet? Die venten zullen rap aan onze kant van de streep staan! Ze zullen kruipen voor ons! Gelijk twee jonge hondjes voor zijn baas!

Elza: Ze dragen al een wit hemd met ne plastron! Dat is jaren geleden dat onze Leon zijn beste kleren nog heeft aangehad! Een plastron zou hij in geen honderd jaar nog aandoen! Ge ziet het hé! En uwe Julien is juist dezelfde!

Arlette: 't Is precies of mijne Julien heeft ne slag van de molen gehad! Die vrouw brengt hun hoofd op hol!

Elza: Kom Arlette, ik heb een idee! (beiden naar binnen)

Perino: Marylin, ikke niet begrijp dat uw pa daar woon bij vriend! Is misschien uwe pa van mietje...?

Marylin: Maar nee Perino! Waar haalt ge dat?

Perino: Heeft uwe pa misschien twee madame?

Marylin: Ook niet! Mijne pa heeft op dit moment geen madame!

Perino: Amaai! Perino niet verstaan!

Marylin: Kom, we trekken het dorp eens in! Dan kan ik u het verschil van levenswijze tegenover bij u in Spanje eens laten zien!

Perino: Perino al genoeg gezien!

Leon: (samen met Julien op) Lekkere koffie Julien! Marylin, hoe zit dat met dat water?

Marylin: Och ja! (haalt gevulde waterkit en geeft ze aan Leon) Dat is dan 500 frank!

Leon: (betaalt met tegenzin) Alstublieft! Maar vroeg of laat komt ge mij nog tegen!

Marylin: Waaron?

Leon: Daar zal ooit een tijd aanbreken dat ge bij mij komt water halen!

Marylin: Kom Perino we zijn weg!

Leon: Waar gaat ge met dat kieke naar toe?

Marylin: Dat is geen kieke pa! Dat is mijne verloofde! Saluut! (met Perino af langs poort)

Julien: Opgepasst met Spanjaarden, Leon! Ik denk dat hij met uw dochter...!

Leon: (onderbreekt) Wat met mijn dochter?

Julien: Awel...!

Leon: Dat wil ik wel eens zien!

Julien: Dat zult ge nooit te zien krijgen Leon! Als zoiets gebeurd dan is dat in het donker!

Leon: Als ik dat moest weten dan trok ik zijne kop uit!

Julien: Ik zou toch maar beginnen met iets anders uit te trekken! (Hopsa, een net geklede Japanner met bril, komt op met diplomatenkoffertje langs poort. Hij stapt met kleine stapjes tot bij Leon)

Hopsa: Goedendag!

Julien: Wat duwen ze daar op onze nek?

Hopsa: Ik niet duwen meneer! Ik wil kopen ene duif van Leon Cannaerts!

Julien: Leon, 't is voor u! Ik heb het gezegd hé, dat de Japanners uw duiven kwamen opkopen!

Leon: Ik heb niks te koop!

Hopsa: Meneer, ik ben Hopsa! Ik komen van Japan naar hier om te vragen of gij verkopen uwe duif!

Leon: Hopsa?

Julien: (zingt) Hopsa hopsasa...!

Leon: Welke duif wilt ge?

Hopsa: Perino meneer!

Leon: Mijne Perino? Die is niet te koop! Nog voor geen 100.000 frank!

Hopsa: 100.000 frank? Meneer ik geven gene 100.000 frank! Ik geven miljoenen voor uwe duif!

Julien: Leon, kom eens efkes! (beiden even apart en Julien fluistert) Dat is geen Japanees!

Leon: Nee? Wie dan wel?

Julien: Dat is de Fruithof! Vermomd als ne Japanees! hela! (trekt met één vinger een oog open) Willen ze den deze vangen dan moeten ze vroeger opstaan hé!

Leon: Julien, ge zijt ne crack! Maar ik twijfel toch wel een beetje! Hij heeft niet zo'n grote oren als Fruithof! Ik moet wel zeggen dat hij zich deze keer biezonder goed vermomd heeft!

Julien: We gaan hem ontmaskeren!

Leon: Hoe?

Julien: We trekken zijn masker gewoon af!

Leon: Ja oké! We pakken hem samen hé! (Leon en Julien draaien wat onzeker rond Hopsa. Plots grijpen ze hem vast, leggen hem op de tafel en willen zijn masker aftrekken) Trekken Julien!

Julien: Ik krijg zijn masker niet af!

Leon: Hij heeft het wel goed vastgeplakt moet ik zeggen! (Hopsa weert zich en springt van de tafel)

Hopsa: Wat gebeuren hier allemaal? Ikke niet ene bandiet hé!

Leon: Julien, 't is een echte Japanees!

Hopsa: Meneer Cannaerts, wat gij willen? Gij toch zien, ik ben gene madame!

Ik ben ventje! Zoals gij! Gij willen uwe duif verkopen of gij willen niet?

Leon: Neen! (imiteert) Ikke willen niet!

Hopsa: Maar ik betalen veel geld, meneer Cannaerts!

Leon: Hoeveel?

Hopsa: Ikke geven drie miljoen franken! Of misschien ik geven nog beetje méér!

Julien: Leon, doen! Als we dan onze Curly Wurlly nog kunnen verkopen dan hebben we acht miljoen! En we zijn binnen!

Leon: Ik verkoop mijne Perino nooit!

Julien: Leon, maar wat gaan we dan doen? Ons geld is bijna op!

Leon: (tot Hopsa) Hoe weet gij dat ik kampioenen bezit?

Hopsa: Hopsa lezen in de krant! (plots komen de straaljagers overgevlogen)

Wat is dat, meneer Cannaerts?

Leon: Dat? Dat zijn mijn duiven die kwamen overgevlogen!

Hopsa: Oh lala! Dan ik geven vier miljoen!

Julien: Leon, doe het

Leon: Ik wil er nog efkes over nadenken!

Hopsa: Nadenken? Okee! Hopsa zal wachten! (zet zich wachtend op een stoel)

Leon: Maar ik wil daarover tot morgen nadenken!

Hopsa: Okee! Hopsa zal dan tot morgen wachten!

Julien: Toch hier niet?

Hopsa: Waarom niet?

Leon: Gij blijft hier toch niet slapen?

Hopsa: Waarom niet?

Leon: Goed! Eerst lid maken van de club Julien! (Julien laat hem het boekje ondertekenen en betalen)

Hopsa: Ikke morgen vliegen terug naar Japan! Met Perino!

Leon: Met Perino? Maar dat weet ik nog niet!

Hopsa: Waar is Perino?

Leon: In zijn kot!

Hopsa: Hier? (tot bij de doos)

Julien: Ja! Als Hopsa wil kijken naar Perino dan moet Hopsa zijne kop in dat gat steken!

Hopsa: Natuurlijk! (steekt hoofd en armen in het gat van de doos en hij komt er ingezeept weer uit) Ikke zien niet uwe duiven meneer Cannaerts! (Bo komt op. Hopsa merkt haar) Oh lala, nu ikke wel zien uwe duif meneer Cannaerts! Maar duif heeft gene vleugel!

Julien: Ze heeft pertang iets anders! (wrijft over eigen borst)

Hopsa: Oh lala!

Leon: Julien, wijst gij meneer Hopsa eens de weg naar zijn woonst! Geef hem maar een plaats in den hoek! Daar ligt de duivenstront! (Julien leidt Hopsa af. Bo en Leon zetten zich aan tafel. Aan de andere zijde komen Arlette en Elza op. Ze zijn gekleed in korte brede rok tot boven de knie, hoge sportkousen, blonde pruik, dikke wollen trui en met wit handtasje. Ze zitten onder de mascara en lipstick en kauwen kauwgom. Ze proberen de aandacht van Leon te trekken door enkele vrij uitdagende showbewegingen te maken. Er volgt een mimische imitatie tussen Bo enerzijds en Elza en Arlette anderzijds. Leon droogt zijn bezweet gelaat! Julien komt op met Hopsa)

Leon: (ad Arlette en Elza) Wat vindt ge daarvan Julien?

Julien: (verwonderd) 't Is niet waar! Weeral een milieuramp!

Leon: Wat vindt ge van de duiven Hopsa?

Hopsa: Duiven? Dat zijn gene duiven, meneer Cannaerts! Dat zijn vetkiekens!

In Japan eten we die op!

Arlette: (gooit tijdschrift naar Hopsa) Smerige chinees! Dat zult gij zeker zien met die spleetogen!

Leon: Dat is gene Chinees! Dat is ne Japanees!

Elza: Nog een paar nationaliteiten en ge kunt een Eurovisiesongfestival houden!

Arlette: Of een fanfare stichten!

Leon: Da's een goed gedacht! Dan kunnen we den Brabançonne spelen!
(Arlette en Elza af naar binnen)

Bo: Leon, wanneer ga je nu de Curly Wurly op punt stellen?

Leon: Nu madame! Maar iemand moet me helpen!

Julien: Ik zal wel helpen! (Leon werkt even aan de uitvinding. Julien geeft het gereedschap aan)

Leon: Den hamer! De trektang! De schroevendraaier!

Bo: Het lijkt wel een bevalling! (net op het moment dat Leon er met zijn hoofd inzit, komt Fruithof tevoorschijn aan de poort. Dit keer is hij niet vermomd. Julien wil Leon duidelijk maken dat de inspecteur er is)

Julien: Leon, we hebben bezoek!

Leon: Heu...? (komt met gereedschap in de hand uit de doos)

Fruithof: (met lachje) 't Is gebeurd, Cannaerts!

Leon: Wat is er gebeurd?

Fruithof: Gij zijt aan 't werken! Ge hebt het gereedschap nog in uw handen!

Leon: Verdomme! Verdomme! Verdomme! Julien, ge kon me toch vroeger verwittigen?

Julien: Ik herkende hem niet!

Fruithof: Dat moet ik noteren hé! (noteert) 20 juli 11.15 uur! (presenteert Leon formulier) Ondertekenen alstublieft! Dat is voor op het bureau!

Leon: Nee! Ik onderteken niks!

Fruithof: Waarom niet?

Leon: Omdat ik ontken!

Fruithof: Wat...?

Leon: Ja! Ik ontken formeel!

Fruithof: Maar ge kunt niet meer ontkennen Cannaerts! Ge hebt het gereedschap waarmee ge gewerkt hebt nog bij de hand!

Leon: Dan kunt ge mij ook veroordelen voor verkrachting en overspel want dat gerief heb ik ook bij de hand! Ik zal 't eens laten zien! (wil ceintuur van broek losmaken, maar Fruithof belet dit)

Fruithof: Het is te laat voor spijt Cannaerts! Het formulier is ingevuld! Ik heb uw handtekening niet nodig! Uwe werklozensteun van den RVA zal worden ingetrokken!

Leon: Zo ver zijn we dan!

Fruithof: Wie zijn die mensen hier?

Julien: Dat zijn allemaal mensen die hier overnachten! (Fruithofs gezicht vervaagt naar biezonder droevig en zijn onderlip begint te trillen) Wat krijgt die nu?

Leon: Dat weet ik ook niet! (Fruithof scheurt formulier stuk) Maar allé nu! Wat doet die nu?

Fruithof: Leon Cannaerts, ik moet u iets vragen!

Leon: Vraag maar op!

Fruithof: (valt wenend op zijn knieën voor Leon) Mag ik hier niet ene nacht blijven slapen?

Leon: Waarom?

Fruithof: Mijn vrouw heeft me deze morgen buitengegoid!

Julien: Welkom bij de club van de fatsoenlijke mensen!

Leon: Eerst laten tekenen Julien!

Fruithof: Merci, mijnheer Cannaerts! Merci! Ik zal er u altijd dankbaar voor zijn!

Julien: 500 frank lidgeld alstublieft! (Fruithof betaalt)

Julien: Ons hotel gaat te klein worden Leon!

Leon: Haal maar een paar stoelen uit de living! We gaan eten!

Bo: Ik zal helpen!
(de tafel wordt gedekt. Iedereen eet mee. Marylin en Perino komen op langs poort)

Perino: (snuift) Hmmm...! Lekker ruiken hier! (tot Leon) Ikke ook mogen proeven?

Leon: Gaat gij maar om eten vragen bij die twee vetkiekens daarbinnen!

Perino: Marylin, ikke hebben ook van de honger!

Marylin: Ik zal wel voor eten zorgen! (Marylin af. Perino staat te likkebaarden bij het streepje. Marylin weer op met Elza en Arlette die de tafel dekken en onmiddellijk beginnen te eten)

Elza: (merkt Fruithof en dan verwonderd) Fruithof...?

Fruithof: Wat is er madame Cannaerts?

Elza: Wat doet gij daar aan die kant? Ook overgelopen naar dat uitschot?

Fruithof: Zoals ge kunt zien!

Arlette: Wie is dat met zijn spleetogen daar?

Leon: Dat is de eerste minister van Japan. Hij komt naar mijn uitvinding kijken!

Elza: Wist ge dat niet? Die krijgt ge tegenwoordig bij ne pot choco!

Julien: 't Is lekker hé Leon?

Leon: Ne kater meer of minder zal niemand merken zeker?

Elza: (staat recht) Nu dat ge 't zegt...! Marylin, ik heb onze kater vandaag nog niet gezien!

Marylin: Maar ik ook niet!

Julien: Ikke wel! Hier in de kastrol! En 't is verdomme ne malse...! (speelt een stukje vlees naar binnen)

Elza: Zeg dat het niet waar is hé!

Marylin: Maar ma, ge gelooft die pummels toch niet zeker! (Julien en Leon maken miauwgeluiden)

Elza: Ze zijn klaar voor 't zottenhuis!

Julien: Ge bedoelt, de psychiatrische instelling?

Elza: Ja dat bedoel ik!

Arlette: (insinueert) De duif smaakt ook lekker hé Elza! (maar dit heeft Leon gehoord)

Leon: Julien, ge gaat onmiddellijk kijken of mijne kampioen nog op zijn kot zit! Zit hij er niet dan zullen de messen geslepen worden! (Julien af)

Perino: (imiteert het gekir van een duif) Roekedekoe! Roekedekoe!

Leon: (wendt zich boos tot Marylin) Marylin, als die mislukte cervela daar zijne mond niet gaat houden dan schiet ik hem seffens een cartouche in zijn achterste!

Julien: (komt op) Hij zit er nog Leon!

Leon: Wat was hij aan het doen,

Julien: Wat zoudt gij aan het doen zijn als ge bij een schoon duivinneke zat?

Leon: (zingt) Oh yes, I'm de great pretender! (schenkt koffie in, maar merkt niet dat hierdoor het uiteinde van zijn stropdas in een kopje koffie hangt)

Julien: Leon, uwe plastron hangt in mijne koffie!

Leon: Ge moet maar denken dat het een theezakje is!

Hopsa: En hoe zijn de relatie tussen u en uwe duif meneer Cannaeerts?

Leon: Ik moet zeggen dat we zeer dicht bij elkaar leven!

Hopsa: Maar nu ook andere mensen bij u inwonen, verdragen uwe kampioen dat?

Leon: Geen enkel probleem!

Julien: (ad Hopsa) 't Is zelfs zo dat madame hier de Perino al gekust heeft! (bij dit te horen schiet aan de andere kant Marylin plots recht van haar stoel)

Hopsa: Gekust..?

Julien: Misschien is dat bij een vrouw normaal!

Leon: Twee verschillende werelden die bij elkaar passen!

Hopsa: Doen madame nog méér met Perino, dan kussen?

Julien: Natuurlijk! Strelen hé! Op die aangename plekken! Om zijne man te staan heeft hij dat wel nodig! En hij moet niet altijd door dezelfde handen gesoigneerd worden!

Leon: Ze slaapt er zelfs bij! Pas op, en ze heeft hem 's nachts in haar handen hé!

Hopsa: Echt waar?

Julien: Ja! En ik vind dat Perino er al veel beter uitziet! Ik wou dat ik met hem kon ruilen!

Leon: (overdrijft) Maar jij ziet er nu ook heel goed uit hé Julien!

Marylin: (plots boos tot Perino en ze sleurt hem van zijn stoel) Wat is hier achter mijne rug gebeurd?

Perino: Ikke niet verstaan, Marylinneke...!

Marylin: Als ge daarvoor van Spanje naar hier komt, dan kunt ge beter ginder blijven!

Julien: Dat vind ik ook Marylin!

Elza: Wat is er gebeurd?

Marylin: Daar sé! Mijne Perino is handtastelijk geweest met die vrouw aan den andere kant!

Elza: (tot Perino) Is dat waar?

Perino: Sinjorita!

Elza: (onderbreekt) Als dat zo zit dan mag hij het van mij hier aftrappen!

Leon: En morgen gaan wij hier feesten!

Perino: Feesten...? Perino ook feesten?

Elza: Dat moest ge eens riskeren, se maatje!

Perino: Perino houden van feestje bouwen! (stapt naar het streepje)

Elza: Maar niet in mijnen hof!

Perino: Nee, Perino aan feesten hiernaast!

Elza: Hier blijven!

Marylin: Laat hem toch gaan ma! Als hij liever bij die sloor zit!

Bo: Hoe noemt gij mij? Kijk toch naar jezelf! Heel dit boerengat begint me aardig de keel uit te hangen! Al goed dat er nog mensen wonen zoals Leon en Julien! (een stoel wordt bijgeschoven voor Perino)

Elza: Boerengat! Boerengat! En uit welk gat komt gij? Kakmadame van de stad, dat ge daar zit...!

Leon: Hela! Geen slecht woord over mijn gasten hé!

Fruithof: Als inspecteur van den RVA meen ik...!

Leon: (onderbreekt streng) Hier moet gij zwijgen Fruithof! Hier ben ik inspecteur! Julien haal mijn boekske boven en laat die Spanjaard ondertekenen!(grijpt Spanjaard brutaal bij de kraag) Hé Jef...!

Perino: (verbaasd) Jef...? Ikke niet heten Jef! Ikke heten Perino!

Leon: Vanaf nu heeft jij Jef! Verstaan? Mijn duif heet Perino! En mijn duif dat die naam eerst!

Fruithof: Taske koffie Jef?

Perino: (kijkt mistroostig en schudt zijn hoofd ontkennend, maar bevestigt met zijn woord) Ja...!

Leon: (tot Arlette) Wat vindt ge van uwe vent Arlette? Nog niet gemerkt dat hij het afgeleerd is?

Arlette: Hoe lang zal dat duren?

Leon: Als ge bij de club van de fatsoenlijke mensen komt dan wordt ge in ene keer een ander mens!

Elza: (tot Arlette) Kom, ik kan het hier niet uithouden! Nog zo'n slag en 't is donker! (de drie dames ruimen tafel af en gaan naar binnen)

Bo: Leon, waar gaan we morgen feesten?

Leon: Hier! Maar we houden het simpel! Een borrel, een hapke!

Perino: (vervolgt) Een danske!

Leon: Op uw gemak hé Jef!

Marylin: (komt op en gaat tot bij het streepje) Perino, kom terug! Ik vergeef het u! ik geef toe dat ik even uit mijn lood geslagen was!

Perino: Ikke heten niet meer Perino! Nu ik heten Jef! En Jef hier blijven! Jef morgen feestje bouwen!

Leon: Dat is het verstandigste dat hij al gezegd heeft sinds hij hier in België is!

Marylin: (boos tot Perino) Okee! Maar kom niet af hé! Gedaan is fini!

Perino: En fini is gedaan!

Marylin: (aangeslagen) Ik had het kunnen weten! (Marylin gaat binnen. Ondertussen heeft Julien al enkele keren geprobeerd achter het decolleté van Bo te kijken wat hem nerveus gemaakt heeft)

Leon: Kunt ge 't vinden Julien?

Julien: Euh...! (begint nerveus in zijn oren te peuteren)

Leon: Ge hebt iets anders gevonden zeker, om uwe vinger in te steken! (steekt de uiteinden van twee servetten in Juliens oren) Voilà, weeral opgelost! De Leon lost toch alles op hé! Maar ik zit wel met een ander probleem! Waar gaan we deze nacht allemaal slapen? We zullen ons hotel in twee stukken moeten verdelen! (tot allen) Wie gaat er aan de linkerkant van 't kot slapen? (er wordt afwachtend rondgekeken. Bo steekt dan maar als eerste haar hand op. De rest volgt!) Maar dat gaat niet! We moeten verdelen! De helft moet aan de andere kant gaan slapen! Wie gaat dan aan de rechterkant slapen? (weer afwachtende houding tot Bo haar hand weer opsteekt. De rest volgt weer) Goed! We slapen allemaal graag bij Bo! Maar dat gaat niet hé!

Julien: Normaal is dat voor de voorzitter en voor den ondervoorzitter!

Leon: Dat vind ik ook! (algemeen protest van de anderen) Wie heeft er hier te reclameren? (allen stil)

Perino: Jef wil slapen bij madame! Anders Jef niet kunnen slapen!

Leon: Dan zal ik u wel efkes met de houten hamer op uwe kop slagen! Ge zult dan wel slapen! Mijn besluit staat vast!

Julien: (verbetert) Ons besluit!

Leon: Begint gij nu ook al? (tot allen) Vooruit, al de gasten moeten naar binnen om een slaappleats te kiezen! (allen naar binnen. Leon en Julien blijven alleen achter) Geef me dat boekske eens Julien! (Leon bestudeert het saldo. Arlette verlaat de woning langs de poort, maar blijft daar staan luisteren) Julien, we geraken in de problemen! We zijn al met zijn zessen! Dat kost een hoop geld hé! En de winst van mijn duiven is er al bijna doorgedraaid!

Julien: We kunnen ook aan het lidgeld beginnen!

Leon: Nee! Het lidgeld is voor slechtere tijden! En we houden geen plaats genoeg voor onze gasten! We moeten gaan uitbreiden!

Julien: Hoe gaat ge dat doen?

Leon: Laat dat maar aan mij over!

Arlette: (komt plots tevoorschijn) Ik wil u uit de nood helpen!

Leon: Hoe?

Arlette: Ik wil u een beetje geld lenen!

Leon: Lenen...? Geven, ja...!

Julien: Ik protesteer! We nemen van haar geen geld aan!

Arlette: En als ge dood gaat van den honger?

Julien: Nog liever dat dan van u geld aan te nemen! Uw geld stinkt!

Arlette: Julien, ik vraag vergiffenis voor al wat ik u aangedaan heb!

Julien: (verplicht) Op uw knieën dan!

Arlette: Maar euh...!

Julien: (luider) Op uw knieën en vergiffenis vragen, zeg ik u! (Arlette valt op haar knieën voor Julien) En nu 500 ballen betalen! (steekt zijn hand uit)

Arlette: Waarom?

Julien: Het lidgeld om bij onze club te komen! (Arlette betaalt hem)

Julien: 't Is in orde!

Arlette: (blij en opgewekt en stapt nu over het streepje) Eindelijk zijn we weer bij elkaar!

Julien: En nu terug achter de streep!

Arlette: Maar 't was toch geregeld?

Julien: Niks te maren! En daar is hier niks geregeld! Ge zijt alleen bedankt voor uw 500 frank! Kom Leon, we kunne weer een tijdje voort! (Leon legt blij zijn arm om Juliens schouders en beiden stappen richting duivenhok)

Arlette: (woest) Smeerlappen! Bloedzuigers! Lelijke bedriegers, dat ge alletwee zijt! (Julien en Leon stappen vrolijk binnen)

DOEK

VIJFDE BEDRIJF

Woensdagnamiddag

(op de tafel aan de linkerkant staat een radio. Elza reinigt het koertje met bezem en water. Arlette reinigt groenten. Marylin komt buiten met een kleine radio. Het streepje is een meter naar rechts verschoven)

Elza: Marylin, haal eens drie koteletten uit den diepvries!

Marylin: Drie...? Waarom drie...?

Elza: Arlette blijft hier ook eten!

Arlette: Nee nee!

Elza: Jawel! Als zij allemaal daar intrekken, dan trekt gij maar bij ons in!

(Marylin naar binnen)

Arlette: Dat vind ik schoon van u Elza! (merkt dat het streepje is opgeschoven naar hun kant) Mijne kop eraf als ze deze nacht het streepje niet naar deze kant verschoven hebben! Ge moet dat hier zien Elza!(gaat tot tegen het streepje)

Elza: Ze hebben eigendom van ons gepikt! Daar moeten we direct iets aan doen!(verdeelt, met het streepje te trekken, het podium weer in twee gelijke delen) Voilà! Ge moet ze in de gaten houden, die twee loebassen!

Arlette: Zeg, 't is daar zo stil!

Elza: Het zal er niet stil blijven! Wacht maar!

Marylin: (komt op) Zeg, 't is hier zo stil?

Elza: Hier zal 't ook niet stil blijven! (Elza zet radiovolume aan Oh Heideroosje galmt zachtjes over het koertje. Elza en Arlette zingen mee. Leon, Julien, Perino, Bo en Hopsa, maar zonder Fruithof komen buiten. Ze dragen lichte maar bijzonder kleurrijke zomerkleding. Julien draagt oorleppen)

Leon: (merkt dat streepje weer naar hen is verschoven en dan met lachje) Ik zie dat uw ogen ook niet op uw gat staan!

Elza: De volgende keer komt de deurwaarder er aan te pas! (de dames zingen weer mee met de muziek op de radio)

Leon: (kijkt argwanend naar de andere kant en merkt dat de dames meezingen) Als zij dat kunnen, dan kunnen wij dat ook! (Leon zet radiovolume van eigen radio op zeer luid. Back to the years of 69 van Bryan Adams galmt keihard over het podium. Er wordt wild gedanst. Na de muziek zet Leon volume weer uit. De meesten zetten zich aan tafel. Elza hanteert de matteklopper)

Hopsa: (voelt aan hoofd en toont de uitwerpselen van een duif aan Leon) Meneer Cannaerts, wat is dat?

Leon: Dat is de brandstof van mijn kampioenen!

Hopsa: (kijkt omhoog) Uwe duiven altijd maar kakken op mijne kop meneer Cannaerts!

Leon: Waar moeten ze 't anders doen? (door een onaandachtig maneuver stapt Hopsa even over het streepje. Elza stormt er met de matteklopper dreigend naartoe. Leon trekt Hopsa naar zijn kant)

Hopsa: Meneer Cannaerts, een beetje beleefd hé!

Leon: We zullen eens zien of ge nog zo praat als ge die matteklopper tegen uwe gevel hebt gekregen! (nu wil Perino over het streepje. Leon schopt hem onder achterwerk) Hier blijven gij!

Perino: (voelt aan achterwerk en kreunt) Oh! Leon, allé joeng! Wat doen gij nu? Ikke willen efkes naar uwe dochter!

Leon: Gij blijft hier!

Perino: Maar ikke houden van uwe dochter! En gij stampen mij zo maar voor niks onder mijne castagnetten! (kreunt) Oh...!

Marylin: Pa, kijk wat ge nu gedaan hebt! Ge hebt zijn hart gebroken!

Leon: (verontschuldigt zich) Maar ik wist niet dat zijn hart daar zat! (allen rond de tafel) Welk spelleke gaan we vandaag doen?

Julien: Wat zegt hij?

Leon: Ik vraag, wat dat we vandaag gaan doen!

Julien: Leon, spreek eens een beetje luider want ik versta u niet!

Leon: (beweegt één oor klep opzij en roept luid in Juliens oor) Wat dat we vandaag gaan doen!

Julien: (valt van stoel) Ik ben niet doof hé! (doet oor kleppen af)

Hopsa: (tot Leon) Ikke willen vandaag weten of gij verkopen uwe Perino!

Perino: (staat verwonderd recht) Hela! Leon, gij mij niet verkopen hé!

Julien: Dat was nog geen slecht gedacht! Gij zijt er toch niks mee!

Bo: Ik moet vandaag ook weten hoe het zit met die uitvinding!

Hopsa: Uitvinding niet goed madame!

Leon: Ik weet het niet, maar het lijkt erop dat er nog iets anders aan scheelt!

Bo: Het scheren van de baard, klopt niet helemaal! Dat zag je deze morgen wel toen inspecteur Fruithof er zijn hoofd instak!

Julien: De machine scheert wel maar op de verkeerde plaats!

Leon: Trouwens, waar zit die Fruithof ergens? (Fruithof op met een volledig kaal hoofd)

Fruithof: Nu moogt ge me nog vragen wat ge wilt, maar niet meer om mijne kop in die doos te steken hé!

Elza: (met lachje) De maan begint precies al te schijnen!

Arlette: (tot Fruithof) Ge hebt hem laten boenen zeker?

Marylin: 't Is juist een kinderpoepke! (naar binnen)

Leon: Luister niet naar die vrouwen, Fruithof! Ze zijn jaloers omdat zij zo niks hebben!

Perino: In Spanje liggen veel van deze op het strand in de zon! Maar dan staan daar nog twee topkes op!

Leon: Wie gaat er vandaag afwassen en wie gaat er stofzuigen?

Julien: Maar ikke niet meer!

Hopsa: En ikke mag met handen niet werken van mijn baas!

Leon: En ik mag niet werken van den RVA!

Bo: En ik ga inpakken! (alle ogen worden op Fruithof gericht)

Leon: Fruithof, ge ziet het hé! Daar blijft er maar ene over!

Fruithof: Als ik nog even mag blijven dan vind ik dat niet erg!

Leon: Dat is bij deze toegestaan! (Fruithof naar binnen met Bo. Leon wendt zich tot Perino) En gij gaat helpen bij de inspecteur!

Perino: Ikke...?

Leon: Ja gij! Of ge kunt terug van waar dat ge gekomen zijt! (Perino kijkt richting Elza die plots het bijtje hanteert)

Perino: Ikke dan maar afwassen! (naar binnen)

Leon: En iemand moet onze kousen stoppen! Hopsa gij!

Hopsa: Maar ik niet kunnen, meneer Cannaerts!

Leon: Dan moet ge 't leren! (Hopsa begint de kousen te stoppen) En wat gaat gij doen Julien?

Julien: Ik ga nog eens de startbaan op!

Leon: (met lachje) Zeg pas op als ge landt dat ge niet met uwe smikkel tegen onze Curly Wurly vliegt! (merkt Hopsa die een hand in een kous heeft gestoken. Door de twee gaatjes in de kous steekt hij een vinger en speelt even poppenkast)

Hopsa: (met kinderstem) Dag meneertje Cannaerts! Hallo...!

Leon: Gedaan met die flauwekul hier hé!

Hopsa: Meneer Cannaerts, ikke niet kunnen van die gaten dicht doen in de kous! Ikke zullen Julien leren vliegen! Okee?

Julien: Kunt ge dat?

Hopsa: Kijk maar! (Julien met zijn armen horizontaal opzij steken. Hopsa steekt een bezemsteel in de mouw en zo verder tot hij er aan de andere mouw weer uitkomt. Nu kan Julien zijn armen niet meer plooiën! Hopsa begint hem onder de oksels te kietelen. Julien lacht en springt met beide voeten van de grond)

Leon: Hier sé! Hij gaat van de grond! Arlette, vraag zijn vliegbrevet maar aan!

Marylin: (op met brief, steekt hem in de hoogte en dan tot Leon) Gij hebt dat van u ook aangevraagd zeker?

Leon: Waarom?

Marylin: Er is een brief van den RVA aangekomen! (een laagvliegende straaljager komt overgevlogen. Bo komt buiten, kijkt er verwonderd naar en trekt Julien, Leon en Hopsa tegen de wand van het duivenhok)

Leon: Wat doet gij nu?

Bo: Pas op! Dat kunnen de Russen zijn die komen spioneren!

Leon: Hoe?

Bo: Dat doen ze geregeld en dan maken ze foto's!

Leon: Ge bedoelt van onze Curly Wurly?

Bo: Ja. En dan bouwen ze identiek hetzelfde apparaat!

Leon: Kom Julien, we hangen er een laken over! (Julien haalt een beddelaken en hangt het over de doos. Fruithof komt op. Hij wil met Hopsa badminton gaan spelen. Even lukt dit maar het pluimpje vliegt over het streepje. Elza houdt zich gereed met een halve emmer water)

Hopsa: Julien, ons pluimke liggen over de streep!

Julien: Ge hebt toch gene schrik om dat te gaan halen zeker?

Hopsa: Schrik...? Ohlala! Kwade madame daar...!

Julien: Kijk maar...! Die doen toch niks! Blaffende honden bijten niet...! (doet één stap over het streepje, maar krijgt de emmer water over zijn lichaam. Hopsa begint te schateren) En durft niet lachen hé, mislukte loempia!

Leon: Kom mannen, allemaal naar binnen voor een extra vergadering over de feiten die zich juist hebben voorgedaan! (ad Elza) En den uitslag zal niet mals zijn! En 't zal genoteerd worden in 't boekskel! (Bo, Fruithof, Hopsa, Leon en Julien naar binnen. Marylin stapt tot tegen het streepje en inspecteert de plaats voor het duivenhok. Perino met handen in zakken naar buiten. Hij kuiert wat rond)

Marylin: Pssst...! Pssst....! (fluistert) Perino!

Perino: Heu...?

Marylin: Hoe is 't?

Perino: Goed. En met u, Marylinneke?

Marylin: Ook goed! Wordt ge goed behandeld daar?

Perino: Zoals gastarbeider!

Marylin: Nog geen goesting om terug bij mij te komen, Perino?

Perino: Ikke heten Jef! En Jef hebben gene goesting daarvoor neen!

Marylin: Ziet ge mij nog graag?

Perino: Ja natuurlijk!

Marylin: Ge wilt toch nog met mij trouwen?

Perino: (verliefd met verlegen lachje) Si...!

Marylin: Ik ben eens benieuwd hoeveel kindjes we later gaan kopen!

Perino: Als gij daar blijven staan... geen natuurlijk! (beiden wandelen, ieder langs zijn kant, hand in hand langs het streepje. Marylin presenteert haar mond voor een kusje)

Marylin: Kan er nog een kusje af?

Perino: Si! (Perino twijfelt. Leon komt op met een schotel koekjes. Hij merkt het verliefde koppel en laat moedwillig de schotel vallen, waardoor het kussen wordt verstoord. Julien komt ondertussen op)

Leon: Waar is onze tijd Julien?

Julien: Kussen, heb ik nooit gere gedaan! Ik ben direct aan 't grof geschut begonnen! (Perino en Marylin kijken elkaar verliefd aan. Ze willen elkaar weer kussen, maar Julien steekt een plankje tussen hun gezichten) Niet over het streepje, Marylin...! (Perino trekt Marylin over het streepje en kust haar)

Leon: Hela! Ge weet toch wat dat betekent?

Marylin: (hapt even naar adem) Ja.

Leon: Julien! Werk aan de winkel voor u! Er wilt iemand bij de club komen!

Marylin: 500 frank zeker?

Leon: Nee, voor u 1.000!

Marylin: Waarom moet ik meer betalen dan de anderen?

Leon: Recuperatie van die 500 frank voor dat water dat we moesten betalen! (Marylin betaalt. Julien laat haar het boekje ondertekenen) Waar is die brief van den RVA? (Marylin geeft hem de brief en Leon leest stil) Verdomme! Ik moet gaan werken! Dat is een ramp! Maar daar zijn ze nog niet mee aan de nieuwe patatten! (steekt brief op zak)

Julien: (tot Marylin) Het zal u eens deugd doen om eens bij de fatsoenlijke mensen te komen! (Perino blijft in haar gezelschap)

Leon: Maar geen vrijerij hier hé!

Marylin: We kennen elkaar al langer dan vandaag pa!

Leon: (zingt) Oh yes, I'm de great pretender...! (Julien en Arlette merken de bedoelingen van het verliefde koppel en voelen zich plots tot elkaar aangetrokken)

Arlette: De liefde is toch schoon hé!

Julien: Als ge dat maar weet! (Arlette wil Julien kussen)

Leon: (luid tot Arlette) Niet aanraken! Gij staat nog aan die kant!

Arlette: En als ik lidgeld betaal?

Elza: Arlette, dat gaat ge toch niet doen zeker?

Arlette: Elza, ik heb hem al te lang gemist!

Elza: Laat ze lopen waar dat ze goed voor zijn!

Leon: (tot Arlette) Wat is 't eieren of jong?

Arlette: (kordaat) Ik kom bij de club!

Leon: Okee! 1.500 ballen!

Arlette: Watte? Waarom zo veel?

Leon: 't Is opgeslagen met den index!

Arlette: (tot Julien) Ik kom bij de club op één voorwaarde! Als gij belooft van niet meer te vliegen, niet meer in uw neus te peuteren, en niet meer in uw oren te peuteren!

Julien: Niet meer te vliegen? Maar nu kan ik het bijna!

Arlette: Julien, het moet gedaan zijn of ik ga terug naar de andere kant!

Julien: Goed! Ik zal niet meer vliegen! Maar ik ga dan wel duivenmelker worden zoals Leon!

Arlette: Julien, daar hebt ge te veel vuiligheid mee in den hof!

Julien: Dan is het "njet"! Ik water bij de wijn, gij ook water bij de wijn! Of ge kunt het hier aftrappen!

Arlette: Goed dan! (betaalt en ondertekent het boekje)

Perino: Welkom bij de club madame!

Leon: (ad Elza) Daar schieten er niet veel meer over in het vijandelijk kamp! (Het wordt stil. Iedereen kijkt naar Elza) En gij? Ook nog geen goesting?

Elza: Daar denk ik nog niet aan!

Leon: Ge hebt nog vijf minuten en dan wordt de prijs van het lidgeld weeral verhoogd!

Elza: Dan blijf ik maar alleen wonen! Ik kan mijn plan alleen wel trekken!
(Marylin wil een speech gaan houden)

Leon: Mannen, stilte alstublieft! Ons Marylinneke gaat een speech houden!
(Julien haalt Fruithof en Bo uit duivenhok)

Marylin: Mensen, ik ga iets aankondigen! Perino en ik gaan trouwen!
(Elza komt naderbij) De datum is al vastgesteld! Het wordt binnen drie weken!
(algemeen applaus) Al de leden van de club van de fatsoenlijke mensen zijn uitgenodigd! (applaus luider)

Elza: (tot Marylin en komt tegen het streepje staan) En ik dan?

Leon: Gij...! Gij moogt ook naar 't feest komen, om den afwas te doen!

Elza: Marylin, dat gaat ge me toch niet aandoen zeker?

Marylin: Maar ma wij zijn elkaar graag!

Leon: (tot Elza) Dat kunt ge van ons niet zeggen hé! En ik wil er madame wel op wijzen dat ze me 2.000 frank verschuldigd is!

Elza: Waarom?

Leon: Omdat ge met uw tenen over de streep staat!

Elza: Ik zal u seffens eens een streep tegen uwe voorgevel geven halvegare!

Leon: Dan kost het nog méér dan 2.000 frank! Een halve moogt ge slaan, maar dan betaalt ge voor een hele!

Marylin: (smekend) Ma, kom toch naar deze kant!

Elza: 2.000 frank? Waarom laat ge mij 500 frank meer betalen dan Arlette?

Leon: Opgeslagen met den index! Daar zijn dingen die hier snel gaan! Julien, laten tekenen! (Elza betaalt en ondertekent boekje. Algemeen applaus)

Arlette: (wrijft over kaalhoofd van Fruithof) Oei...!

Julien: Wat doet ge nu?

Arlette: Julien, ik heb een zwak voor kletsoppen! Dat weet ge! Dat geeft me ne kick! Kunt gij dat ook niet laten staan Julien?

Julien: Ja, als ik mijne kop lang genoeg in die doos steek, maar dat doe ik niet! Als mijn duiven dan gaan landen en ze zien dat het zonlicht op mijne kop weerkaatst dan vliegen ze voort!

Leon: (presenteert brief van RVA aan Fruithof) Alstublieft!

Fruithof: Wat moet ik daar mee doen?

Leon: Kapotscheuren! In duizend stukskes!

Fruithof: Maar....! Maar...!

Leon: (luider) Kapotscheuren heb ik gezegd! (Fruithof scheurt de brief in stukjes) En nu ga ik eerst eens iets doen waar ik de laatste dagen al veel goesting in heb gehad! (Leon zet één voet over het streepje) Oh, dat doet deugd!

Hopsa: Meneer Cannaerts, ikke u bedanken om uwe gastvrijheid. Gij verkopen uwe duif niet?

Leon: Neen!

Hopsa: Maar dan ik terug thuiskomen en ik hebben nikske bij!

Leon: Pak maar een kieke mee! Dat verschil zien ze niet in Japan!

Hopsa: Vetkieken? (wil Elza meenemen, maar Leon belet dit)

Leon: Maar dit kieke is van mij!

Bo: Bedankt, meneer Cannaerts! Over de uitvinding zullen we maar zwijgen zeker?

Leon: Dat zal het beste zijn denk ik!

Fruithof: Meneer Cannaerts, bedankt dat ik hier heb mogen overnachten!

Leon: Ik hoop dat ge me nooit meer gaat lastigvallen!

Fruithof: Beloofd!

Elza: En nu gaan we dat hier eens opkuisen!
 Arlette: Dat wordt tijd! 't Is juist een stort!
 Leon: Hela! Gij zijt maar gewoon lid hier hé! Ik ben de voorzitter!
 Julien: En ik de ondervoorzitter!
 Leon: Ik deel hier de lakens uit!
 Julien: En ik de dekens!
 Leon: Daar wordt hier niet gekuist! Wat dat we wel gaan doen, is dat streepke laten verdwijnen en dat huis daar inpalmen!
 Elza: Maar daar ben ik de baas!
 Leon: Gij zijt gewoon lid van de club! En daar valt niks aan te merken op de plannen van de voorzitter! Verstaan? (enkele straaljagers vliegen laag over) Wat is dat? Dat zijn er zoveel vandaag?
 Fruithof: Dat is normaal! 't Is vandaag Nationale Feestdag!
 Leon: Potverdekke, dat is waar ook! Vergeten hé! Kom, ik verlang dat alle leden van mijn club een respectabele groet uitbrengen aan ons vaderland! (Leon salueert en merkt dat Elza en Arlette dit gebaar niet imiteren, dan streng) Allemaal, heb ik gezegd! (iedereen salueert nu) Julien, waar zit mijn Belgische vlag nu?
 Julien: Ik zou het niet weten Leon!
 Leon: Hoe? Gij hebt die toch uitgewassen?
 Julien: Ja ik heb die uitgewassen! Wel twee keren!
 Leon: Waarom twee keren?
 Julien: De kater had er iets op gedaan!
 Elza: Goddank, hij leeft nog!
 Leon: Haal mijn vlag dan maar!
 Julien: (twijfelt) Maar..., maar...!
 Leon: Daar is toch niks mee gebeurd?
 Julien: Nee nee! Helemaal niet!
 Leon: Kom Julien, vooruit haal mijn vlag tevoorschijn! (Julien af en weer op met een Belgische vlag die met het wassen gekrompen is tot de groote van een zakdoek) Wat is dat?
 Julien: Ik heb ze per toeval afgekookt!
 Leon: 't Is niet waar hé! (als afsluitingslied horen we luid de Brabançonne door de zaal galmen)

DOEK